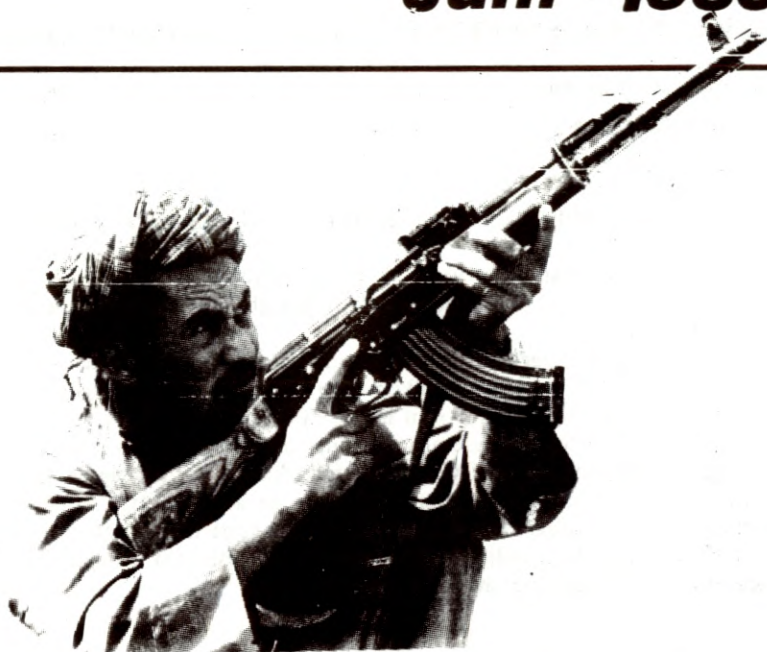

TF

Juni 1980

»Det er ennå ikke seieren i Afghanistan geriljaens framgang peker mot, men grunnlaget for seieren. I Norge bør dette bli en inspirasjon til virkelig fart i solidaritetsarbeidet.» Klassekampen 6/7-1980.

INNHOLDSFORTEGNELSE

Forsvar parti-enheten og marxist-leninistiske prinsipper!	2.
Kritikken av tidligere DS-formann i Oslo for fraksjonisme.	8.
Diskusjon på avveier - Av tidligere DS-formann i Oslo.	15.
Kommentar til »diskusjon på avveier» fra SKAU.	16.
Konklusjoner av den pågående interne debatten.	18.
Avskjed med en kamerat.	20.
Melding fra redaksjonen.	23.
Mistillitsforslag til AU behandla på SK-møte.	24.
Kommentarer til SK-vedtaket om problemer i partiarbeidet.	24.
Kriseanalyse til SK.	26.
Hva partikampen gjelder.	30.
Uten regler dør partiet.	32.
Hva dreier partidiskusjonen/kampen seg om?	34.
Skarpt lys på SK.	35.
Landsmøtet bør utsette behandlingen av arbeidsprogrammet.	36.

LEDER

FORSVAR PARTI–ENHETEN OG MARXIST-LENINISTISKE PRINSIPPER!

I løpet av våren har det pågått en stor partidiskusjon i Oslo. SK har vedtatt at diskusjonen skal føres over på landsplanet og pålagt SKAU å gjøre rede for sitt syn på partidiskusjonen i TF.

FORSVAR PARTI–ENHETEN OG MARXISTLENINISTISKE-PRINSIPPER!

I løpet av våren har det pågått en stor partidiskusjon i Oslo. SK har vedtatt at diskusjonen skal føres over på landsplanet og pålagt SKAU å gjøre rede for sitt syn på partidiskusjonen i TF.

I denne artikkelen legger SKAU fram noe av det vi ser som de viktigste politiske motsetningene i diskusjonen. I sentralkomiteen har uenighetene de siste månedene i stor grad gått mellom en SK-kamerat som inntil i vår har vært formann for DS i Oslo og SK-flertallet. Vi vil derfor ofte referere til denne kameratens synspunkter.

En egen redegjørelse fra SKAU, annet sted i bladet, tar for seg en kritikk av denne kameraten for fraksjonisme. Dette spørsmålet er en av de viktige motsigelsene mellom kameraten og SK-flertallet. Det er også blitt et eget stort tema i partidiskusjonen i Oslo.

SKAU har også bedt tidligere DS-formannen i Oslo om å legge fram sitt syn på uenighetene i dette nummeret av TF.

PARTILEDELSEN HAR GJORT FEIL.

Partiledelsen har gjort viktige feil som fører til mye riktig og nødvendig kritikk av SK og SKAU.

Utkastet til SKs beretning, som har vært diskutert i partiet, går inn på en del av denne kritikken. Det har likevel vært en hovedkritikk av beretningsutkastet at det ikke går langt nok i å analysere feil i partiet og partiledelsen i denne perioden. Samtidig har beretningsdiskusjonen gitt oss mye verdifullt materiale. I det nye beretningsutkastet, som blir sendt ut i partiet i sommer, vil SK forsøke å gå videre inn på dette.

SK har nylig vedtatt en kritikk av SKAUs arbeid i en uttalelse som sto trykt i forrige nr. av TF. Denne er ikke ment som noen fullstendig oppsummering av verken partiledelsen eller SKAUs feil. SKAU har lagt fram en del sjølkritikk og har sikkert fortsatt også sjølkritikk ugjort. Ei mer fullstendig oppsummering må komme i diskusjonen nå og bør bli ferdig til landsmøtet.

DEMOKRATISK SENTRALISME

Den demokratiske sentralismen er et sentralt prinsipp-spørsmål for partiet. Å fjerne demokratiske sentralismen fra vedtektene, kommer etter SKAUs mening i samme stilling som om vi fjerna proletariatets diktatur fra programmet. SKAU mener at det er fremma forslag som peker i retning av avskaffing av den demokratiske sentralismen.

SKAU mener også at det fins viktige problemer i praktiseringa av den demokratiske sentralismen i partiet. Diskusjonen dreier seg også om dette. Dette gjelder feil i forholdet

mellom sentralisme og lokal sjølstendighet, feil i partidemokratiet, feil i partiledelsens forhold til kritikk og andre feil i den sentrale ledelsen av partiet.

Samtidig mener SKAU at det fins en ultra-demokratisk tendens i partiet. For en stor del kan den betegnes som feilaktige svar på virkelige problemer i praktiseringa av den demokratiske sentralismen, og på problemer som for en stor del fortsatt er uløst. Vi tar opp dette problemet ikke fordi vi vil legge lokk på kritikk eller hindre meningsytringer i partiet. Likevel mener vi vi nå trenger en prinsipp-diskusjon om *hva* som er demokratisk sentralisme. Her skal vi ta opp noen sanne spørsmål.

- Partiet vedtar i samsvar med reglene for den demokratiske sentralismen vilke diskusjoner som skal føres og når de skal føres.

Denne formuleringa er foreslått strøket fra vedtektene, og landsmøtet må ta stilling til dette.

Kamerat eks-DS-formannen i Oslo har sagt seg uenig i dette prinsippet i en artikkel der han sier at »deres prinsipp om det er SK og SKAU's sak å avgjøre når partikamper skal settes i gang, er feilaktig og urealistisk.»

SKAU er uenig i dette synet. Vedtektene sikrer alle medlemmer rett til å foreslå at ei sak skal diskuteres i partiet. Alle medlemmer har også rett til å mene at ledende organer praktiserer rettene sine udemokratisk, til å fremme kritikk av dette og få den behandla. Men å gå mot denne bestemmelsen i vedtektene er etter vårt syn å gå mot sentralismen og flertallsdemokratiet i partiet på et viktig punkt.

Om partivedtektene ikke hadde denne bestemmelsen, ville det oppstå uholdbare forhold i partiet: Et vilket som helst medlem eller grupper av medlemmer ville kunne påtvinge partiet diskusjon om en vilken som helst sak, når som helst og hvor lenge som helst. Eller *med vedtektene i ryggen* starte en kritikk mot partiledelsen, når et vilket som helst forslag om at ei sak skal diskuteres i partiet ble avvist.

Det ville føre til at det ble umulig for ledelsen å lede partiet på en planmessig måte. Det ville åpne for flere sentra i partiet, som er uforenlig med å ha sentralisme. Det ville åpne for at mindretallet kan påtvinge partiet diskusjoner og avgjøre hva partiet skal drive med mot partiflertallets vilje. Flertallets rett til å avgjøre disse spørsmåla ville dermed i praksis være avskaffa.

Vi hevder her ikke at dette er hensikten til de kameratene som har fremma forslag. Men etter vår mening vil dette være resultatet av det de foreslår.

Det er fremma forslag om å oppheve eller lempe på fraksjonsforbudet i partiet.

I vedtektsdiskusjonen er det fremma ganske mange forslag om dette. SKAU er mot disse forslaga bl.a. fordi vi mener de vil føre til svekking av medlemsdemokratiet og frata medlemmene retten til å bestemme partilinja gjennom flertallsvedtak. Dette ville også gjøre virkelig demokratisk sentralisme umulig.

I samband med diskusjonen av kritikken av eks-DS-formannen for fraksjonisme, er det fremma forslag om at landsmøtet må erklære denne kritikken som feilaktig. SKAU ser diskusjonen om dette som i hovedsak en diskusjon om vedtektenes fraksjonsparagraf gjelder. Dersom landsmøtet fatta et sånt vedtak, ville det etter vår oppfatning bety at vedtektene ikke gjelder.

- Er mindretallet underordna flertallet?

Dette er et annet spørsmål som er brakt opp i samband med kritikken av eks-DS-formannen. Det er her fremma det synet at dette prinsippet gjelder utad, men det gjelder *ikke innad i partiet*.

SKAU er uenig i dette. Dersom mindretallet i en partiorganisasjon eller et partistyre

er uenig med flertallet, har det mulighet til å reservere seg og anke vedtak inn for et overordna partiorgan (medlemsmøte, distriktsmøte, landsmøte, overordna partistyre). Men mindretallet har også plikt til å følge vedtak og har ikke rett til å motarbeide at flertallets vedtak blir satt ut i livet. SKAU mener vedtektene er helt klare på dette punktet.

Mye av kritikken av eks-DS-formannen gjelder at han har stemt for vedtak i SK for så å gå mot dem i partiet. Kameraten avviser denne kritikken og mener at han har full rett til å gjøre dette. Han må da også mene at andre SK-medlemmer har den samme retten. Dersom dette var tilfelle, betyr dette at SK kan ombestemme seg etter møtet og hver for seg begynne å jobbe for hvert sitt syn i partiet. Dette ville sjølsagt gjøre det umulig for SK å lede noe som helst.

- Den demokratiske sentralismen forelda?

Debatten om den demokratiske sentralismen blir i hovedsak ført innfor ramma av at dette er et grunnleggende riktig organisasjonsprinsipp for partiet.

Et SK-medlem som nylig har gått ut av partiet, kamerat »reka» har fremma det synet at den leninistiske partimodellen er feilaktig og har vært det lenge. I en artikkel som står i dette nr. av TF skriver han:

» Mange partimedlemmer har virkelige problemer med å få det til å gå ihop med på den ene sida noen og trede mislykka forsøk på å lage sosialisme etter »Lenins partimodell» og erfaringa med den kritiske.Oslo-formannens skjebne i vårt eget parti: og på den andre sida denne partimodellen med sin fraksjonsparagraf, demokratiske sentralisme osv. som det eneste rette. Etter min mening er »Lenins partimodell», i den formen Stalin videreutvikla den og SKAU praktiserer den bevist som ubrukelig. Dette skulle faktisk være en av de enkleste historiske erfaringene å trekke.»

Kamerat »reka» tar her standpunkt mot den leninistiske partiteorien, som vårt parti også bygger på. Dette er en ærlig sak. Sjøl om kamerat »reka» har gått ut av partiet, bør standpunktet hans diskuteres.

Kamerat eks-DS-formannen har uttalt seg positivt om »rekas» artikkel, og at den uttrykker mye av det han sjøl mener. Det er mulig kameraten ønsker å modifisere seg på dette punktet, men vi håper at han uansett klargjør sitt syn om dette i den videre debatten.

ARBEIDET I INDUSTRIARBEIDERKLASSEN OG FAGBEVEGELSEN.

Partiledelsen er blitt kritisert for å ha stått for ei strategisk feilaktig nedprioritering av faglig arbeid. Denne kritikken er fremma bla. av medlemmer av SKs faglige utvalg, og har stått sentralt i diskusjonen.

SKAU mener denne kritikken er grunnleggende riktig. Vi mener partiledelsen har hatt ei feilaktig linje for prioriteringa av det faglige arbeidet i partiorganisasjonen i perioden fra landsmøtet og fram til sommeren-78. Vi har også hatt ei feilaktig linje for prioriteringa av den faglige kampen i partiledelsen de to siste åra. Vi ser også disse feila i samband med et mer omfattende »venstre»-avvik i partiledelsens planarbeid i perioden. SKs beretning vil gå nærmere inn på disse spørsmåla.

Det gjenstår likevel en del spørsmål i denne diskusjonen. Et sånt spørsmål er diskusjonen om årsakene til denne nedprioriteringa. Et annet spørsmål er vilken plass det faglige arbeidet og arbeidet i masseorganisasjonene skal ha i partiet framover. Diskusjonen må her føres vidare.

SENTRAL PRÖPAGANDA OG LOKALT ARBEID.

Partiledelsen er blitt kritisert for for sterk sentralisering i partiarbeidet, for liten vekt på lokalt arbeid, for å ha prioritert dagskampen for lavt, for i en periode å ha trukket ut for mye kader av partilaga i Oslo i samband med utbygginga av apparatet omkring trykkeri, KK og forlag. SKAU er grunnleggende enig i denne kritikken.

I diskusjonen om dette er det likevel etter vår mening fremma noen standpunkter som ikke er riktige og noen feilaktige forslag.

I diskusjonen i Oslo har signaturen Henry F fremma forslag om nedlegging av KLASSEKAMPEN som dagsavis og gått in for nedskjæring av det sentrale partiapparatet og partibedriftene. Hensikten med dette er ifølge kameraten først og fremst å rydde plass til lokalt arbeid og dagskamp.

Disse forslaga er vel og merke fremma på et tidspunkt da dagsavisa er redda gjennom ei svær partikampanje og etter at det er gjennomført drastiske reduksjoner i det sentrale apparatet. Det siste har vi redegjort for i samband med den økonomiske krise.

Kamerat eks-DS-formannen i Oslo har i en lengre periode vært mot å fortsette med KK som dagsavis. Holdninga hans til dette er nærmere redegjort for i artikkelen om kameratens fraksjonisme. Idag sier kameraten muntlig at han er for dagsavisa. Han har likevel etter at han i SK stemte for at dagsavisa skulle fortsette, opprettholdt sitt syn om at avisa krever for mye krefter av partilaga i forhold til hva de får igjen. Har hevdet også at en hovedårsak til »partikrise» er »et stort lønna byråkrati» under SK. Som han sjøl er kjent med, utgjøres et flertall av dette så kalte »byråkratiet» av partiansatte i KK og trykkeriet. Det er derfor god grunn til å be kameraten klargjøre sitt syn på dagsavisa skriftlig her i TF.

SKAU er uenig i disse standpunktene og forslaga. Dagskampen og det lokale arbeidet er utvilsomt svært viktig og har vært vurdert for lavt av partiledelsen. Men når dette arbeidet stilles i motsetning til sentralt politisk arbeid på den måten i hvertfall Henry B gjør, så endrer denne kritikken etter vår mening karakter.

Den økonomiske kampen kan ikke settes opp mot eller erstatte den politiske kampen, verken i dagens situasjon eller strategisk. Partiet kan ikke klare seg med bare økonomisk kamp og lokalt arbeid, sjøl om dette arbeidet skaffer partiet mye av det vi trenger. Partiet trenger også en allsidig landsomfattende politisk virksomhet og propaganda. Dette er helt nødvendig for å utvikle partiets politiske innflytelse *som parti*, som er noe annet enn å bygge opp tillit til kommunistene gjennom lokalt arbeid.

Eksempler på dette er den store betydninga KLASSEKAMPEN over flere år har hatt for å dreie opionionen i Norge mot Sovjets krigspolitikk, eller for den anseelsen partiet etter hvert har fått blant deler av den samiske befolkninga i Norge.

Uten en sånn sentral virksomhet og propaganda kunne heller ikke partiet være noe revolusjonært parti. Økonomisk kamp aleine fører aldri til noen revolusjon. Dette er grunnleggende i leninismen.

SKAU har derfor kritisert disse standpunktene for *økonomisme* og for å være i strid med leninismen, og vi har kritisert forslagene til kamerat Henry B for å ville redusere partiet til lokale fagforeningsfraksjoner.

SOVJET OG KRIGSFAREN.

I innlegg i diskusjonen i Oslo er det hevda at »spørsmålet» om krigen og Sovjet blir uforholdsmessig høyt prioritert nå.»

SKAU mener dette er uriktig og mener at det arbeidet som er gjort på dette området må vurderes som positivt i partiledelsens arbeid. Kritikkk av partiledelsen på dette punktet må etter vår mening heller rette seg mot at det er gjort for lite enn at det er blir gjort for mye.

SKAU mener at det ganske lenge har vært en tendens i partiet til ettergivenhet overfor pro-sovjetiske strømninger i massebevegelsen. Et nylig eksempel på dette er 8.mars i år, der SK har kritisert et syn som gjorde seg gjeldende blant deler av kvinnekaderen, om at det var feilaktig å ta opp Afghanistan-spørsmålet i kvinnebevegelsen.

Kamerat DS-formannen i Oslo karakteriserer denne kritikken som »uberettiga» og »ukameratslig» og avfeier problemet med dette. Til gjengjeld hevder han at kamerater som i dagens situasjon er mot å slåss mot Sovjet i kvinnebevegelsen bør gå ut av partiet! SKAU er uenig i dette og mener at vi både må ta opp sånn kritikkk når det er grunnlag for det og at dette kan gjøres innafør ramma av ett parti.

SKAL PARTILEDELSEN »STYRTES»?

I diskusjonen har kamerat Henry B fremma et syn om at partiledelsen må »styrtes» eller »splittes».

Kamerat eks-DS-formannen i Oslo har fremma mistillitsforslag mot SKAU. Forslaget ble behandla på siste SK-møte, der det ble avvist mot kameratens avholdende stemme. Vi viser til en egen redegjørelse fra SK om dette et annet sted i bladet.

Kamerat Henry B åpner også i sitt innlegg for at dersom det ikke lykkes å »styrte» eller »splitte» partiledelsen på det kommende landsmøtet, så må kampen for dette fortsette etter landsmøtet.

Videre fins det et syn i Oslo-partiet om at diskusjonen om mistillit og om ledelsen bør kastes eller ikke representerer ei avsporing av partidiskusjonen.

SKAU er uenig i disse standpunktene. Spørsmålet er reist og må tas opp nå. Spørsmålet om tillit eller mistillit må behandles og avgjøres på landsmøtet. Det kan ikke henge uløst over en nyvalgt sentralkomite i neste landsmøteperiode. Det ville bety av vi innførte *permanente*fløyer i partiet, og begynte en ny landsmøteperiode med en fløy i partiet som fra starten av sa den ikke har tillit til partiledelsen. I så fall kunne ikke partiet unngå splittelse og organisatorisk oppløsning. SKAU ser derfor dette som et sentralt spørsmål i partidiskusjonen.

Partiledelsen har gjort feil, og det er rett å kritisere den for det. Men et standpunkt om hvorvidt ledelsen skal kastes eller ikke, krever en helhetlig oppsummering av ledelsens arbeid og hvilke linjer den står for. Skal det gjøres en helhetlig oppsummering, er det også nødvendig å oppsummere de positive sidene ved arbeidet. Den tidligere DS-formannen i Oslo, Henry B og andre som har gått inn for å styrte partiledelsen, har så langt unngått å gjøre ei slik allsidig vurdering.

Om det politiske innholdet i forslaget om mistillit, mener SKAU at det først og fremst uttrykker et ønske om at partiet skal ledes etter *andre politiske linjer* enn nå, og at disse linjene representerer *høyre*-standpunkter i partiet, og er i strid med marxist-leninistiske prinsipper.

Eks-DS-formannen i Oslo har begrunna sin mistillit til ledelse bl.a. med at hele linja til SK er feilaktig og må forkastes. Kritikken dreier seg bl.a. omsaker som vi har referert til i denne artikkelen. I tillegg har kameraten på møter i Oslo kritisert partiledelsen for å ha et ukritisk syn på vold i revolusjonen og for å ha slukt Pol Pots krigspropaganda rätt.

Kameraten har også uttrykt at spørsmålet om Stalin må undersøkes nærmere, for å finne ut om det er nødvendig å dtryke Stalin blant de marxist-leninistiske klassikerne.

Kameraten har all mulig rett il å ha disse standpunktene. Han har også all mulig rett til å fortsette å kritisere SK o SKAU. Vi er heller ikke mot å diskutere disse spørsmåla - tvert om. Det vi er mot, er her at *partiledelsen skal skiftes ut på dette politiske grunnlaget.*

SITUASJONEN I PARTIET ER ALVORLIG.

Det fins mange uløste politiske motsigelser som er oppe til diskusjon i partiet. Det fins også uløste, teoretiske og politiske problemer som ingen i partiet idag har noe godt svar på. Det finnes mye riktig kritikk av partiledelsens arbeid. Etter SKs og SKAUs mening fins det også alvorlige høyre-tendenser i partiet, og også fortsatt »venstre»-feil som vi ikke har gjort skikkelig opp med. Disse problemene kan vi løse gjennom diskusjon og kritikk og dette frykter vi ikke.

Det at en kamerat i SK i denne situasjonen bruker fraksjonelle metoder for å fremme sitt syn, insisterer på at han har rett til å jobbe på denne måten og ikke er villig til å innrømme å ha gjort feil, mener vi likevel skjerper problemene. At det arbeides for å undergrave landsmøtets autoritet for å innføre permanente fløyer i partiet mener vi er alvorlige problem. Til sammen fører dette til mulighetene for splittelse av partiet.

Vi har hatt skarpe uenigheter og diskusjoner i partiet tidligere, men har likevel klart å holde sammen i ett parti. I den nåværende situasjonen er det uhyre viktig at partikampen holdes innafor ramma av partivedtektene. Vi oppfordrer partiet til å følge SKs oppfordring om behandlinga av uenigheten i partiet (SK-uttalelsen om problemene i parti-arbeidet):

»SK ber laga om å hjelpe til med å løse motsigelsene etter metoden »enhet-kritikk-enhet». SK oppfordrer til frimodighet i diskusjon og kritikk. Vi ber om at medlemmene kritiserer feil, slås for enheten og slår ned på ukameratslige metoder, fraksjonisme og splittelses-makeri.

Partiledelsen må gå i spissen for å løse problemene. Men bare med medlemmenes aktive hjelp kan vi lykkes.»

□

KRITIKKEN AV TIDLIGERE DS-FORMANN I OSLO FOR FRAKSJONISME

- Redegjørelse fra Sentralkomiteens Arbeidsutvalg

Motsetningen mellom flertallet i sentralkomiteen og tidligere DS-formann i Oslo kan deles inn i to hovedgrupper:

- Politisk uenighet mellom kameraten og SK-flertallet. Ulike syn på politiske linjespørsmål, situasjonen i partiet og hva partiet bør gjøre.

- Uenighet om metoder. Sentralkomiteeflertallet mener at kameraten har brukt feilaktige, fraksjonelle metoder i kampen for å fremme sitt politiske syn i partiet. Kameraten sjøl avviser denne kritikken.

Det er riktig å skille mellom disse to typene av motsetninger. Partimedlemmer har sjølsagt rett til å ha og kjempe for et syn som står i motsetning til flertallet. Dette løses ved at de legger fram sine meninger og forslag, medlemmene diskuterer det og partiet fatter vedtak etter diskusjon. Men alle er pliktig til å gjøre det i samsvar med de reglene for partilivet som fins i vedtektene. Ingen har rett til å kjempe for sitt syn med metoder som strir mot vedtektene og heve seg over dem.

Sentralkomiteeflertallet mener at den tidligere DS-formannen i Oslo har gjort det. PU og seinere SK har vedtatt kritikk av ham for det og sagt at han er skyldig i *fraksjonisme* i følge vedtektene. Kritikken i disse vedtaka rammer *ikke* hans politiske syn og vil *ikke* nekte ham retten til å kjempe demokratisk for det, den retter seg *bare* mot de fraksjonelle metodene han har brukt.

Her skal vi legge fram hovedinnholdet i denne kritikken.

1) Lansering av en ny, stor partidiskusjon med tema: SKAU og SK-vedtak kan splitte partiet.

Sommerer og høsten 1979 skjerpa en del motsigelser seg mellom SKAU og DS i

Oslo. Av spørsmål som var oppe var bl.a. partikrise, Klassekampen, planspørsmål og kaderspørsmål. SKAU gjorde feil i behandlinga av disse motsigelsene og det skada samarbeidsforholdet med DS i Oslo. Daværende DS-formann gjorde også slike feil. Han så kamp mot SK som en sentral oppgave i DS. Han begynte å snakke for å gå inn for ei sak i partiledelsen, mens han gikk inn for andre saker i DS i Oslo.

Dette gjaldt spørsmålet om dagsavisa, der kameraten stemte for ei sak i SK og etterpå kritiserte og stemte mot samme sak i Distriktsstyret. (Se behandlinga av dagsavisa som følger.)

Høsten 1979 tok SKAU initiativ til å løse konflikten. På et møte av SK-medlemmer i Oslo la partiformannen fram en sjølkritikk for feil i behandlinga av DS. Sjølkritikken hadde tilslutning fra SKAU. (Etter avtalt dagsorden for møtet skulle DS-formannen legge fram en tilsvarende sjølkritikk for sine feil, men på møtet sa han seg ute av stand til dette.) Deretter ble SKAUs sjølkritikk lagt fram på et fellesmøte mellom SKAU og DSAU. Det var enighet på møtet om at SKAUs sjølkritikk la godt grunnlag for å «bygge bruer» og komme igang med å føre en dialog om politiske og organisatoriske problemer i Oslo-partiet.

Det blei avtalt oppfølging mellom DS-formannen og partiformannen, som skulle behandle motsigelser og problemer som dukka opp. Rundt årsskiftet var det flere slike kontakter.

Til tross for dette rykka kameraten inn en artikkel i Oslos diskusjonsorgan Fram For Partiet (FFP) i januar, der han retta skarpe angrep mot SKAU, enstemmige vedtak og navngitte medlemmer av partiledelsen. Kameraten hadde rett for dette

møte med partiformannen der han kunne ha varslet artikkelen. Det gjorde han ikke. Den fikk karakter av et reint overraskelsesangrep.

Artikkelen heter »Hva skal gjøres med partikrisa?». Innledningsvis skriver kameraten at han »vil kun ta opp to spørsmål: Vil en hestekur med »mer politikk» gjøre slutt på partikrisa? Skal den grundige diskusjonen og analyse av partiets feil utsettes på ubestemt tid?». Med dette som utgangspunkt vil han klargjøre forskjellen mellom sitt og »en del ledende kameraters syn». Deretter følger en polemikk mot to SK-medlemmer.

På den tida dette ble skrevet, hadde SK behandla utkast til beretning. SK gjorde et *enstemmig* vedtak om vilke områder i partiet SK mente det var krise. Dette er gjengitt i beretningsutkastet som *enstemmig* var vedtatt sendt ut til diskusjon, inneholdt også et eget kapittel om partikrisa. SK hadde også gjort *enstemmig* vedtak om ikke å starte noen kritikk-kampanje i samband med diskusjonen om partikrisa, og at hovedvekt i diskusjonen skulle legges på å utvikle en riktigere politikk. Videre var SK innstilt på å fortsette å jobbe med å oppsummere feil i partiet og partiledelsen i samband med beretningsdiskusjonen.

Kameraten var sjøl med på og var godt kjent med alt dette. Han hadde heller ikke fremma noe annet forslag i SK eller overfor SKAU om hvordan diskusjonen om partikrisa skulle føres.

Når han etter dette beskylder kamerater i partiledelsen for å stå for et syn om at »mer politikk vil gjøre slutt på partikrisa» og om at diskusjonen om partikrisa skal »utsettes på ubestemt tid», så skriver han mot bedre vitende. Bare av denne grunn måtte SKAU oppfatte artikkelen som et bakholdsangrep. Dette er likevel ikke det viktigste.

Kameraten avslutter artikkelen slik:

»Jeg syns imidlertid at disse gærne linjene begynner å komme fram i mye av partiledelsens arbeid. At de skyver andre,

rette oppfatninger hos ledelsen tilbake. Deres høye prioritering av »ny politikk». Tendensen til overflatisk oppsummering i beretningsutkastet. Det svære omfanget av prinsipp-programmet.

Tilsammen ser jeg tendensene jeg har beskrevet i denne artikkelen som en trussel mot enheten i partiet og mot bra ting i den nåværende partilinja.»

At SKAUs arbeid og partiledelsens vedtak kunne splitte partiet er et standpunkt som kameraten aldri hadde lagt fram i SK, der han er medlem. Tvert imot hadde han stemt for flere av de sakene han nå kritiserer (se neste to punkter om prinsipp-program og beretning). Dette er fraksjonisme i følge vedtektenes §6, som sier: det er fraksjonisme å: »unnlate å ta opp eller skjule uenighet i interne diskusjoner om partiets linje» og å »si seg enig i partilinja i ord og motarbeide den i handling».

Enten har kameraten underslått uenighet i diskusjoner i SK. Eller han kan ha endra syn etter SK og angra stemmegivinga si. Dersom det siste var tilfelle, hadde han full anledning til å melde fra om dette til SKAU, eller kreve innkalt SK-møte for å få omgjort vedtak han mente trua enheten i partiet. Men han gjorde ingenting av dette. I stedet valgte han å bruke SK-vedtak han hadde vært med på polemisk i et skarpt angrep på partiledelsen og uten å informere noen i partiledelsen på forhånd. Uansett hva som er tilfelle, så er *metodene* fraksjonelle.

Utspillet fra DS-formannen var også brudd på vedtektenes §6, der det heter: »Alle har rett til å fremme forslag om at et spørsmål diskuteres i partiet. Partiet vedtar i samsvar med reglene for den demokratiske sentralismen hvilke diskusjoner som skal føres og når de skal føres, ut fra hva som er viktigst for partiet og hva som er mulig ut fra de kravene klassekampen stiller til partiet»

Når et SK-medlem som er formann i landets største partidistrikt sier at feilaktige linjer er i ferd med å ta overhånd i

partiledelsen og at dette truer med å splitte partiet, så er dette å lansere en ny, stor diskusjon i partiet. Det er sjølsagt helt umulig å la et sånt spørsmål ligge. Kameraten hadde full rett til å foreslå en partidiskusjon om dette. Men det er SK og organer nedsatt av SK som har vedtektenes mandat til å *vavgjøre* når og hvordan en slik ny partikamp skal tas opp. Ved å nytte sin makt over Oslo-partiets debatt-organ tok DS-formannen seg til denne retten.

Lanseringa av en svær partikamp, som denne artikkelen ga støtte til, uten å varsle og få tilslutning fra SK på forhånd, er et brudd på vedtektenes forbud mot fraksjonisme og undergraver partiledelsens mulighet til å lede partiet etter vedtatte partiplaner.

Artikkelen brøyt også med et direktiv til DS i Oslo som innskjerpa vedtektene på dette punktet: om at artikler som er av sånn karakter at de må oppfattes som å starte en partidiskusjon skal forelegges SKAU på forhånd. DS-formannen var kjent med direktivet og kunne lett ha fulgt det, men han brøyt det.

Kameraten har seinere skrevet at vedtektenes prinsipp om at det er valgte partiorganers sak å avgjøre når partikamp-er skal settes i gang er feilaktig. Han har rett til å foreslå at landsmøtet endrer vedtektene. Men i mellomtida er han forplikta til å følge vedtektenes bestemmelser.

Som helhet var kameratens artikkel et klart brudd på avtaler som var gjort om å prøve å bedre samarbeidsforholda mellom partiledelsen og DS-ledelsen og løse mot- sigelser gjennom diskusjoner.

2) Utkast til prinsipp-program: stemme for, skrive mot.

I artikkelen i FFP sier kameraten at blant de «gjerne linjene som begynner å komme fram i mye av partiledelsens arbeid...» og «skyver andre, rette oppfatninger hos ledelsen tilbake» er «Det svære

omfanget av prinsipp-programmet.» Dette rekner han med til sånt som kan true enheten i partiet og bra ting i den nåværende partilinja.

Kritikk av lengden på utkastet av prinsipp-programmet som kom i fjor høst er det mange som har. Ut fra kritikk fra partiet og vedtak i SK kommer det nå et nytt forslag, som bl.a. er kortere.

Men det som ikke er så bra, er at kameraten retter denne kritikken av programforslaget *uten* å gjøre det klart at han *sjøl* som SK-medlem hadde *støtta* utsendinga av akkurat dette, lange forslaget. Medlemmer som leste hans artikkel i FFP måtte få det inntrykket at det var noen *andre* enn han *sjøl* som sto ansvarlig for den «gjerne» linja dette representerte, mens han *sjøl* tydeligvis sto for «rette oppfatninger» som blei skyvi tilbake.

Følgende er fakta, referert fra Sentral-komiteens protokoll:

På SK møte høsten 1979 lå *hele* utkastet til prinsipp-program fullt ferdig på bordet, ordrett det samme som blei sendt ut til partiet. SK behandla dette dokumentet og gjorde følgende vedtak:

»1) SK binder seg ikke til alle syns- punktene i utkastet til revidert program. SK tar ikke stilling til detaljformuleringer. Med disse forbeholda sier SK seg tilfreds med retninga i utkastet.»

2) SK vil legge utkastet til prinsipp-program til grunn for landsmøte- behandlinga av prinsipp-programmet.» (enstemmig vedtatt.)

Kameraten var til stede og stemte *for* dette vedtaket. Protokollen viser at han hadde *ingen* protokollmerkanader til ver- ken program-utkastet eller vedtaket, heller ikke om lengden av utkastet. Han kom heller ikke med noen kritikk på SK-møtet. Kameraten er følgelig like mye ansvarlig for utkastet som resten av SK.

Seinare, i FFP angriper han det han *sjøl* har stemt for. Han er ikke med på å ta ansvar for enstemmige vedtak, men legger

skylda på »gjerne linjer» som leseren må tru andre står ansvarlig for. Dette er så å si å gjøre ei sak i SK, ei anna sak i partiet. Det er fraksjonisme i følge vedtektenes §6.

3. Utkastet til beretning: stemme for, skrive mot.

Samme handlingsmåte finner vi i samband med beretningsutkastet artikkelen refererer til: »Tendensen til overflatisk oppsummering i beretningsutkastet...» som er uttrykk for gjerne linjer, er en trussel mot enheten i partiet osv.

På samme SK-møte som behandla prinsipp-program, lå det på bordet et beretningsutkast, som for det aller meste er det samme som seinere blei sendt ut i partiet. Dette utkastet blei vedtatt sendt ut i SKs navn og lagt til grunn for landsmøtediskusjonen. Det ble gjort et enstemmig vedtak om partikrisa. SK-medlemmene la ellers ved protokollmerknader, som ble oversendt SKAU. Mange av disse er innarbeida, deriblant protokollmerknader fra DS-formannen. SKs forutsetning var også at beretningsutkastet var et diskusjonsgrunnlag for partiet og at SK seinere skulle komme sammen og vedta si endelige beretning. Kameraten gikk ikke mot denne behandlinga på noe punkt. Trass i dette finner kameraten etterpå grunn til å karakterisere beretningsutkastet som del av en omfattende »trussel mot enheten i partiet og mot bra ting i den nåværende parti-linja.»

Igen driver kameraten med å stemme for ei sak på SK, som han så går mot som svært dårlig og farlig for partiet i FFP. Fordi det var ukjent for leserne at han er SK-medlemm, kunne han skape et falsk inntrykk av at dette dårlige, »overflatiske», beretningsutkastet er noe »andre» er ansvarlige for, mens han går mot. Dette er dobbeltspill overfor medlemmene og fraksjonisme i forhold til vedtektenes §6.

4) KLASSEKAMPEN som dagsavis: Et standpunkt i SK, et annet i Oslo DS.

I fjor sommer/høst sto partiet midt oppe i ei kampanje for å redde KLASSEKAMPEN som dagsavis. Det skulle avsluttes 1/10. Etter det skulle SK avgjøre avisas skjebne ut fra ei vurdering av status på det tidspunktet.

Rådet SK hadde fra laga ut fra lagsdiskusjoner om våren, var at et stort flertall av partimedlemmer ønska dagsavis og ville slåss hardt for å beholde den.

I en artikkel i FFP for august gikk kameraten i virkeligheten inn for å legge ned dagsavisa. FFP redaktøren fant det nødvendig å markere i samme nr. at dette var hans egen mening, og DS hadde ikke gjort noe vedtak om at dagsavisa måtte legges ned.

At DS-formannen i en underskrivi artikkel skreiv dette midt i kampanja var egna til å skape tvil og demoralisering i kampanja. SKAU vill likevel ikke hindre han i å legge fram sitt syn for Oslo-partiet. Istedet ble spørsmålet om når beslutning skulle fattes om dagsavisas skjebne tatt opp på nytt på et PU-møte i august.

PU fatta *enstemmig*, med kameratens stemme, følgende vedtak»1) SK må på f.k. møte, i tråd med tidligere vedtak, ta stilling til KKs framtid på grunnlag av ei allsidig vurdering av status 1/10.

2) PU pålegger AU å forberede et allsidig materiale til denne diskusjonen.»

Vedtaket spesifiserer også ei rekke økonomiske og organisatoriske utredningsoppgaver. Den enstemmige begrunnelsen for dette er at det på det daværende tidspunkt var umulig og uvitenskapelig å uttale seg definitivt om dagsavisa var redda eller ikke.

På et DS-møte i Oslo kort tid etter, blei det lagt fram et tynt og uvitenskapelig materiale om avisas stilling. Korrekte opplysninger mangla om *samtlig*e av de

områdene som SK/PU-medlem og DS-formann i Oslo sjøl hadde stemt for måtte utredes. Trass i dette stemte han i DS foret forslag til vedtak om at ut fra de opplysningene DS satt inne med så det ut til at dagsavisas ikke kunne reddes. De kameratene i DS som jobba med KK gikk skarpt mot dette forslaget under henvisning til nettopp at materialet var for tynt. Trass i det nevnte ikke DS-formannen med et ord at PU mente det nå ikke forelå nok materiale til å ta standpunkt. Mot disse kameratenes protest ble forslaget vedtatt.

Kritikken gjelder ikke her DS som partiorgan. Den gjelder at kamerat DS-formann i PU stemmer for at det ikke finnes materiale til å ta standpunkt til dagsavisas framtid, for så i DS å stemme for at dagsavisas ikke kan reddes. Kritikken gjelder videre at kameraten underslo PUs standpunkt om dette for DS, trass i at han stemte for i PU og trass i at det ble stilt store spørsmålsteget ved materialet på DS-møtet.

På grunnlag av dette vedtok et SK-møte høsten 1979 en skarp kritikk for metodene kameraten brukte i kamp mot dagsavisas.

På et seinere møte i SK, der materialet fra utredningene ble framlagt, stemte daværende DS-formann for et enstemmig vedtak om at KLASSEKAMPEN var redda og skal fortsette som dagsavis.

Til tross for dette har kameraten seinere sådd tvil om KLASSEKAMPENS framtid som dagsavis i partiet. I FFP for desember hadde han en artikkel (under signaturen »gunn«.), som var svar på en skarp kritikk fra et Oslo-medlem av artikkelen hans i august. I dette svaret finner han ikke grunn til å endre eller gå tilbake på noen av standpunktene sine i august. I stedet gjentar han at han mener at avisa tar for mye krefter fra partiet og fortsetter med å holde spørsmålet om dagsavisas framtid åpent.

Kameratens dobbeltholdning til

spørsmålet om dagsavisas skjebne er fraksjonisme. Å skjule sin uenighet i SK og PU og stemme for, for så å gå ut i DS og stemme mot og skrive mot i internpressas er vedtektsbrudd etter vedtektenes § 6.

5) Saka med artikkelen til »Henry B«

For jul skreiv signaturen »Henry B« en artikkel, til FFP, som redaktøren nekta å trykke fordi den var vedtektsstridig. Dette gjaldt ikke artikkelens politiske innhold, men grove ukameratslige angrep på enkeltpersoner. (Jfr. vedtektenes § 3f): kritikk »skal føres fram på en kameratslig måte«.) Avgjørelsen hadde støtte hos et flertall i DSAU.

Forfatteren blei bedt om å fjerne de personlige grovhetene. Etter at han hadde gjort det og SKAU hadde fått høve til å skrive svar, blei artikkelen trykt uten politiske endringer.

Til tross for at artikkelen var stoppa, spredde daværende DS-formann det opprinnelige, vedtektsstridige utkastet til flere kamerater utafor DS som ikke hadde noe med saka å gjøre. I samband med det sa han feilaktig at SKAU hadde sensurert artikkelen og nekta Henry B« ordet i FFP. På denne måten brukte han artikkelen til å drive propaganda mot SKAU. Kameraten tok dermed kontakter på tvers av vanlige partiorganer for å drive propaganda mot SKAU overfor enkeltmedlemmer, i ei sak der han sjøl var i mindretall i DSAU. Dette er en fraksjonell måte å jobbe på.

DS-formannen sa til partiformannen at han ikke kunne forklare Henry B« hvorfor artikkelen var vedtektsstridig og måtte omarbeides. Derfor sørga SKAU for at det blei holdt et møte med Henry B« der det kom et medlem fra DSAU og ett fra SKAU som skulle forklare han kritikken.

På dette møtet stilte DS-formannen opp uten forvarsel. Han sa han la fram »mindretallssynet i DS«, at han var uenig i DS/AUs vedtak og at artikkelen »feilaktig

var sensurert bort»!

Dette gjorde han uten at DSAU hadde vedtatt å legge fram noe mindretallssyn for Henry B . Det er brudd mot den demokratiske sentralismens regel om at »mindretallet er underordna flertallet».

DS-formannen hadde rett til å *reservere* seg mot møtet i DSAU og anke det inn for høyere organ. Han kunne også *foreslå* at han skulle få gå ut med sitt eget mindretallssyn. Men å *motarbeide* lovlig fatta vedtak på eget initiativ, overfor enkeltmedlem, er vedtektsstridig og fraksjonelt.

6) PUs kritikk av DS-formannen i februar.

AU drøfta artikkelen til DS-formannen på et møte i siste halvdel av januar. AU fant at motsetningene mellom han og flertallet i partiledelsen var blitt mye alvorligere enn for. AU vedtok å foreslå å ta opp dette som hovedemne på PU-møtet i februar. AU vedtok å legge fram sin kritikk for DS-formannen og be ham innlede på PU-møtet.

SKAU vedtok også å informere DS-medlemmene i Oslo om sin kritikk av DS-formannen. Dette var fordi DS-formannen nå åpent brukte fraksjonelle arbeidsmetoder som hindra at politiske motsigelser blei behandla og løst i valgte organ og komme fram i åpen diskusjon i partiet. Denne fraksjonelle arbeidsmåten forgifta atmosfæren i Oslo-partiet og hindra demokratisk diskusjon der begge parter kunne diskutere virkelige politiske uenigheter.

SKAU vedtok også at det var nødvendig å offentliggjøre i FFP at DS-formannen i Oslo var SK-medlem: Dette er fordi han spilte dobbeltspill, retta harde angrep på vedtak som han sjøl hadde stemt for i Sentralkomiteen, og skjulte sitt eget medansvar for disse vedtaka.

PU-møtet i februar vedtok å kritisere kameraten for *fraksjonisme*. PUs vedtak *understreka* at kritikken *ikke* gjelder hans *meninger* men bare de vedtektsstridige

metodene han har brukt i partiet.

PU vedtok å starte en partidiskusjon, der kameraten får alle mulighetene vedtektene gir til å fremme sitt syn i partiet.

PU vedtok at denne partidiskusjonen skulle være kameratens politiske hovedoppgave.

PU understreka at vedtektene gjelder som norm for hvordan diskusjonen skal føres, at fraksjonelle metoder ikke kan godtas og at diskusjonen i størst mulig grad skal samordnes med landsmøtediskusjonen og oppsummeres på landsmøtet.

PU valgte kameraten inn i en komite som har som oppgave å skrive ferdig SKs endelige forslag til beretning.

PU-møtet gjorde det helt klart at det ikke ønska å vedta noen form for disiplinærtiltak mot DS-formannen.

PU-møtet kritiserte også noen feil som AU hadde gjort overfor DS-formannen foran møtet. Det gjaldt at AU ikke på forhånd hadde varsla han om at AU la fram sin kritikk for andre DS-medlemmer, og at AU ikke på forhånd varsla han om at det i FFP for februar blei opplyst at DS-formannen er SK-medlem. AU sa seg enig i kritikken.7)

7) Utviklinga fra PU-møtet og fram til SK-møtet i april.

På et møte i Oslo DS i februar blei det på forslag fra kameraten sjøl enstemmig vedtatt å permittere kameraten fra vervet som DS-formann.

Deretter trakk kameraten seg på eget initiativ helt ut av Oslo-DS.

SKAU har redegjort for PUs vedtak på konferanser med underdistriktene i Oslo, der har den tidligere DS-formannen også vært invitert, og på mange andre møter i Oslo. På møtene har kameraten avvist kritikken og retta harde beskyldninger mot partiledelsen.

Etter SKAUs mening har diskusjonen vist at PU-vedtaket i all hovedsak var riktig. Kritikk har påvist mindre referatfeil, men dette rokker ikke de *politiske* hovedlinjene i kritikken, som vi har

gjengitt her.

Den tidligere DS-formannen har beskylt partiledelsen for å ville undertrykke demokratiet i partiet og nekte opposisjon å komme til orde. Behandlinga av han sjøl motbeviser disse påstandene.

SK-møtet i april hadde ei ny diskusjon av denne saka og fatta følgende vedtak: »SK anser det som godt gjort at kamerat tidligere DS-formann i Oslo har drevet fraksjonell virksomhet. På grunnlag av dette støtter SK at PU i februar kritiserte kameraten for fraksjonelle feil.» (mot en stemme).

SK gjorde også et vedtak som retter seg mot uriktige påstander kameraten har spredd på møter i Oslo:

»På møter i Oslo i april har kamerat tidligere DS-formann i Oslo påstått at partiledelsen »forbereder å kaste ham ut», at det han nå sier er »hans sluttbillett i partiet» osv.

SK kritiserer kameraten for å spre usannheter om partiledelsen.

Intet møte i PU, SK eller SKAU har behandla forslag om å ekskludere eller presse ut kameraten fra partiet.

Intet medlem av SK har holdt *noe* innlegg der vedkommende har foreslått *noe* sånt.

Dette gjøres kjent for medlemmene i partiet.» (mot en stemme)

8) *Ikke mot kameratens politiske mening, men mot hans fraksjonelle metoder!*

AUs syn er at motsigelsene om den tidligere DS-formannens fraksjonisme er utløst av han sjøl. De er en følge av at han over lengre tid har utvikla en fraksjonell arbeidsstil. Dette problemet blei kraftig skjerpa i januar.

Dermed tvang han PU og SK til å ta opp kritikken for fraksjonisme. I SK har han ikke fått *en* stemme til støtte for sitt syn.

AU vil understreke igjen at vi ikke vil hundre kameraten i å bruke sine demokratiske rettigheter i partiet. Vi vil ikke hindre kritikk, vi vil ikke hindre innlegg

AU vil understreke igjen at vi ikke vil hindre kameraten i å bruke sine demokratiske rettigheter i partiet. Vi vil ikke hindre kritikk, vi vil ikke hindre innlegg som er mot partiledelsens syn. Vår kritikk av tidligere DS-formann i Oslo er bla. nettopp at han *sjøl* ikke la fram kritikk og markerte uenighet. Hadde han stemt mot vedtaka i SK som han nå kritiserer i partiet, så hadde det vært greit. I så fall kunne hele ledelsen drøfta det og gjort vedtak om hvordan han skulle få lagt fram sitt opposisjonelle syn i partiet. Men kameraten skjulte sin uenighet. Han dreiv lureri både med partiledelsen og medlemmene i Oslo og sa forskjellige ting til forskjellige folk. Dette undergraver demokratiet.

AU understreker at partiledelsen ikke ønsker eller planlegger å kaste kameraten ut av partiet. Så lenge han følger vedtektene og sier sin mening åpent ønsker vi ingen disiplinærtiltak mot han.

Partidemokrati krever vedtekter. Vedtektene må følges. Hvis ikke et SK-medlem som er formann for landets største partidistrikt må følge vedtektene, så er vedtektene døde. Hadde ledelsen godkjent kameratens feilaktige handlemåte, så ville AKP(m-l) utvikle seg i retning av et sosialdemokratisk parti med fraksjonsfrihet og byråkratisk sentralisme, som SV. I så fall ville også virkelig medlems-demokrati bli umulig.

DISKUSJON PÅ AVVEIER

- Av tidligere formann i Oslo-DS.

I 3/4 år har vi hatt en skarp diskusjon i Oslo-partiet. I SK har den pågått enda lenger. Motsigelsene har berørt mye av partiets arbeid. Men konsentrert seg om SK og SKAUs metoder for ledelse og vår prioritering av partiets krefter. I forbindelse med denne diskusjonen har først SKAU, så PU, vedtatt en kritikk av meg for fraksjonering. Samtidig vedtok PU at vi nå skal ha «en stor partikamp» hvor motsigelsene i Oslo skal legges fram på landsplan.

SKs vedtak om høyre-avvik var en innledning til «partikampen». Det egentlige startskuddet er en artikkel om meg i dette nr. av TF: «Kritikken av tidligere DS-formann i Oslo for fraksjonisme». Jeg er uenig i SKAUs framgangsmåte når de nå presenterer diskusjonen for resten av landet.

HVA TRENGER VI?

Partiet har store problemer. Jeg tror vi i SK har gjort feil som har spilt stor rolle for disse problemene. Jeg ønsker en diskusjon om dette og tror det vil styrke partiet. Diskusjonen om min «fraksjonering» vil ha et mer begrenset siktemål. - I beste fall vil resultatet bare være en enhet om normer for deler av den demokratiske sentralismen og personers vilje til å følge dem. Jeg tror derfor det er ei gal prioritering når SKAU legger så svær vekt på dette spørsmålet.

LEGG FRAM MER MATERIALE!

Oslos internblad har trykket mange hundre sider om motsigelsene. Jeg har sjøl skrevet seks lange artikler hittil. SKAUs medlemmer har skrevet flere titalls artikler. Allikevel synes mange Oslo-kamerater

de har fått for lite materiale til å ta stilling. Jeg tror dette TF-nummeret vil gi samme reaksjon utover landet. Derfor bør SKAU frigi hele Oslo-diskusjonen og spre artiklene fra Oslo-bladet på landsplan. SKAU må ikke misbruke sin «styringsrett» til å undertrykke kritikk. - Ihvertfall ikke når de har «tillatt» en partikamp. Jeg ser tegn til dette. - En skikkelig kommentar til SKAUs kritikk av meg må nødvendigvis bli omfattende. Jeg er gitt 3 dagers frist til å svare på den i TF. Med full jobb og møter samtidig, når jeg ikke langt. Samtidig ble ikke min og en annen SK-kamerats artikler inntatt i forrige TF. Dississe artiklene kritiserte SKs vedtak om høyreavvik. Min artikkel slapp riktignok inn i Oslo-avisa, men jeg synes dette lover dårlig for den store partikampen.

Jeg har også skrevet et flere-siders svar på PU-vedtaket i Oslo-avisa. Jeg mener at både PU-vedtaket og mitt og andre kameratsers svar på dette må legges fram for resten av partiet.

BERETNINGA

Et tosidens resyme av mine standpunkt tør jeg ikke laåge på sparket. Men jeg ønsker ikke at folk skal tro at dette bare er et spørsmål om fraksjonisme. Derfor vil jeg kort kommentere SKs forslag til beretning, sånn at folk ihvertfall skal kjenne retninga på min kritikk både av meg sjøl og resten av SK.

Beretninga gjør mange korrekte betraktninger om den politiske utviklinga i perioden og feil i partiet. Men den tar for lett på årsakene til utviklinga. Den setter ikke forskjellige feil, gode og dårlige sider, i sammenheng sånn at vi får vurdert hvilke politiske linjer som har stått i partiet. Sjøl om dokumentet skal være SKs eget «regnskap» for sin virk-

somhet, blir det lagt liten vekt på SKs egen rolle. Jeg mener vi har gjort mange feil i ledelsen av partiet i perioden. F.eks. nedprioriteringa av det faglige arbeidet, urealistiske planer, økonomisk rot og prosjektmakeri, undertrykking av kritikk.

Den viktigste feilen mener jeg er dårlig tillempling av den demokratiske sentralismen. Vi har overvurdert oss sjøl, vår viten og dømmekraft. Samtidig har vi hatt for liten tro og respekt for medlemmene og for massene rundt partiet. Derfor har vi ofte prøvd å løse motsigelser med makt

og direktiver, vært lite lydhøre for kritikk og gitt lite spillerom for sjølstendighet. Dette har svekka banda mellom ledelsen og massene. Partimedlemmenes tillit til oss har minka. Vårt grep om virkeligheten i og utenfor partiet har sviktet oftere og oftere. På denne bakgrunnen kan jeg godt være enig i at «høyre» er hovedfaren nå. Men jeg vil tilføye at det er oss i SK som har gått i spissen for dette avviket. Vi har hovedansvaret og burde starte korrigeringa med å rette våre egne feil.

KOMMENTAR TIL »DISKUSJON PÅ AVVEIER«

Fra SKAU

I vår har det gått en stor partidiskusjon i Oslo. Mye av diskusjonen har stått i debattorganet Fram For Partiet (FFP)).

For å få tatt opp de viktigste spørsmåla fra denne diskusjonen i hele partiet, vedtok SKAU først å sende ut ei landsutgave med artikler fra debattbladet i Oslo. Men på SK-møtet i April blei det vedtatt å skrinlegge dette prosjektet. Begrunnelsen for det var at lands-FFP ville inneholde nærmere hundre sider med artikler som for en stor del også konsentrerte seg om detaljer med lokal betydning i Oslo. SK-kamerater fra distriktene utafor Oslo sa at de mente det ville være vanskelig for medlemmene ellers å sette seg inn i og lite interessant for dem. De foreslo at i steden skulle SKAU sende ut en redegjørelse for sitt syn til offentliggjøring i TF.

I en artikkel i dette nr. av TF legger SKAU fram noe av det vi ser som de viktigste politiske motsetningene i denne partidiskusjonen.

I en egen redegjørelse tar vi også for oss en kritikk av tidligere DS-formannen i Oslo for fraksjonisme. Dette er blitt et eget stort tema i partidiskusjonen i Oslo.

SKAU har også bedt tidligere DS-formannen i Oslo om å legge fram sitt syn

i dette nummeret av TF. I tillegg til en artikkel under tittelen «Krise-analyse til SK», som står et annet sted i bladet, har han levert overstående artikkel.

På bakgrunn av dette og for at diskusjonen ikke skal bli kjørt virkelig inn «på avveier» fra første øyeblikk av, må vi kommentere noen påstander i artikkelen hans. (Andre spørsmål må vi la ligge i denne omgang og overlate til den videre debatten.)

Kameraten sier seg uenig i måten diskusjonen presenteres på for landspartiet og mener også å se tegn til å undertrykke kritikk.

Som eksempel på dette hevder han at han er gitt en frist på tre dager på å svare på SKAUs kritikk av han for fraksjonisme. Vi må redegjøre for dette.

Kritikken for fraksjonisme har vært kjent for kameraten siden tidlig i februar. PUs vedtak om kritikk av han for fraksjonisme ble gjort i februar og har vært kjent for han siden da. Etter siste SK-møte har det vært kjent for kameraten i over en måned at kritikken skulle legges fram for landspartiet. Han ble i god tid gjort kjent med at dette skulle gjøres i form av en artikkel av SKAU. Han er i god tid bedt om å legge fram sitt syn på kritikken i samme nr. av TF.

Kameraten har også bedt om å få se SKAU's artikkel før han leverte sin egen artikkel. Dette ble ordna. Han fikk også utsatt fristen for å levere sin egen artikkel flere dager ut over vanlig dead-line for TF, for å kunne arbeid videre med sin egen artikkel etter at han hadde fått SKAU's artikkel.

SKAU kan derfor ikke godta at kameraten ikke har hatt anledning til å svare på kritikken i samme nr. av TF og må beklage at han ikke gjør det.

- Kameraten mener videre at PUs vedtak om kritikk av han for fraksjonisme og hans eget og andre kameraters artikler i Oslo-bladet om dette må legges fram for landspartiet.

Når SKAU ikke har gått inn for dette, har det følgende grunner. PUs vedtak ble fatta som et internt vedtak og ikke beregna på offentliggjøring i partiet. Vedtaket er seinere likevel offentliggjort i Oslo-partiet. Dette skjedde etter henstilling fra DSAU i Oslo, og på bakgrunn av at det gikk rykter om vedtaket i Oslo-partiet. DSAUs hensikt var å hindre at vedtaket ble spredd i rykteform og hindre feilaktige rykter i å spre seg. Når DSAU ba om å få offentliggjort hele PUs kritikk, la de også vekt på at tidligere DS-formann hadde uttrykt at han anså sin eneste virkelige ankeinstans for å være parti-medlemmene i Oslo.

I diskusjonen i Oslo-partiet er PU vedtaket kritisert for å inneholde faktiske unøyaktigheter og referatfeil, for at det inneholder lite fyldestgjørende materiale og argumentasjon og derfor har vært vanskelig å ta stilling til. SKAU har tatt dette til etterretning og beslutta å legge fram kritikken i en egen artikkel, der referatfeil er retta, og som inneholder mer materiale og mer argumentasjon. SKAU's artikkel tar heller ikke opp andre forhold

enn det PUs kritikk dreide seg om. Artikkelen står i dette nr. av TF.

Deler av debatten om PU-vedtaket i Oslo-partiet har dreid seg om de svakhetene ved PU-vedtaket som vi har nevnt. Å trykke opp igjen denne debatten i TF mener vi har liten hensikt. Det finnes prinsipielle uenigheter om PU-vedtaket som landsmøtet blir nødt til å ta stilling til. Vi håper at SKAU's artikkel gir et utgangspunkt for en diskusjon av disse. Vi håper da også at kameraten vil legge fram sitt syn på kritikken i kommende nummer av TF.

- Et annet eksempel på at SKAU »undertrykker kritikk» er i følge kameraten at en artikkel fra han sjøl og fra en annen SK-kamerat ikke ble trykt i forrige nr. av TF. Vi kan bare beklage at disse artiklene ble levert for sent til forrige nummer til at det var mulig å få dem med. Begge artikler står i dette nummeret av bladet, noe kameraten heller ikke er ukjent med. SKAU kan vanskelig godta at dette har noe med undertrykking av kritikk å gjøre.

- Kameraten hevder at det på bakgrunn av problemene i partiet er feilaktig av SKAU å legge så stor vekt på kritikken av han for fraksjonisme.

SKAU mener at når et SK-medlem gjør fraksjonelle feil, blir kritisert for dette og ikke er villig til å godta kritikken på noe punkt, så er dette et problem i seg sjøl.

Opprinnelig var det likevel ikke SKAU's hensikt å ta opp kritikken for hele partiet sånn som det nå gjøres. Hovedgrunnen til at vi har endra holdning, er at det er fremma forslag til landsmøtet om å omgjøre PUs vedtak. Dermed er saka blitt ei landsmøtesak. Etter dette mener vi det er riktig at kritikken blir gjort kjent for hele partiet. Dette spørsmålet ble også diskutert på siste SK-møte, der kameraten slett ikke var uenig i ei sånn vurdering. □

KONKLUSJONER AV DEN PÅGÅENDE INTERNE DEBATTEN

Da jeg har hatt æren av å være medlem av Sentralkomiteen i partiet i snart 8 år, finner jeg det riktig sånn på tampen å gi mitt syn på diverse ting som har skjedd: 1. I polemikken mellom den «avgåtte» Oslo-formannen og SKAU har Oslo-formannen stort sett hatt rett, mens AU dels har forsøkt å vri seg unna kritikk, dels tatt helt nødvendig sjølkritikk og dels kommet med motangrep og organisatoriske tiltak som enkelt og greit demonstrerer deres manglende evne til og kunnskap om sitt publikum, partimedlemmene.

Oslo-formannen hevda for snart et år sida at det var krise i partiet, og at denne krise kom av feil vi sjøl hadde gjort (oversentralisering, neddynging av lokal-laga med oppgaver, ingen vekt på faglig og boligkamp, kaderslukning fra toppen osv.).

AU-kamerater advarte dels mot å hevde at krise i hovedsak hadde ytre årsaker (Kina, Vietnam osv.) og dels at det ikke var noen krise (den såkalte krise).

Etterhvert blei dette umulige standpunkter og AU gikk over til å mene at det viktige *ikke* var å finne årsakene til krise, men hvordan vi skulle komme oss ut av den. Da dette omtrent falt sammen med den tida P.S. leda valgarbeidet og utvikla RV-politikk blei løsinga naturligvis å utvikle politikk. (Skal ikke si noe om RV-partiet.). Samtidig blei kritikken fra Oslo-partiets formann og hans fløy snudd mot ham. Han som snakka så mye om politikk gjorde ingenting for å utvikle den, men gravde seg ned i interne problemer.

Men Oslo-formannen holdt stand, Ikke nok med at han mente at det var vits i å finne årsakene til krise, han og flere til mente det å utvikle politikk nødvendig-gjorde grundig massearbeid lokalt, i mot-setning til skrivebordsarbeid på toppen, og at AU ikke hadde forståelse for organisasjon og masselinjas betydning.

Nå var tida inne til noen sjølkritikker: SK vedtok ei analyse av krise som var i tråd med Oslo-formannens syn, som også AU-kameratene var enige i. Det blei holdt møte med SK-medlemmer i Oslo, og med Oslo DS/AU hvor sjølkritikker på AUs forhold til Oslo blei lagt fram. Så skulle vel alt være ute av verden.

Men nei. For det første dukker det opp et innlegg av en viss Henry B., som blir stoppa i trykken p.g.a. «ufinheter». Dette innlegget har seinere, minus noen få ord stått i Oslo-partiets internblad. SKAU finner det opportunt å gå inn med helhjerta støtte til sensureringa av dette innlegget. For det andre er motsigelsene i forhold til hvordan partiet skal drives (sentralisering, planer) ikke løst. Dessuten kommer LM-dokumenter og LM-behandlinga på toppen av alt det andre.

Formannen i Oslo-DS skriver så innlegget i januar nr. (av internbladet i Oslo «IO»). hvor mye blir gjentatt, noe nytt blir lagt til (LM-forberedelsene) og det hele blir summert opp. Da sprekker det for AU, og vi får den etterhvert så berømte fraksjonisme-teorien. En mann som ikke gir seg når AU har tatt litt sjølkritikk men som fortsetter å kritisere til han ser praktiske resultater, må da være fraksjonist.

2. Jeg var sjøl tilstede på møtet i PU som observatør med talerett under behandlinga av fraksjonismeanklagen. Dokumentet som blei vedtatt blei lagt fram på møtet. I en atmosfære der et nærmest unisont AU gjentok de samme tinga gang etter gang, skulle det svært mye til at kameratene fra landet hadde ramla ned på et annet standpunkt. Dette representerer for så vidt en stil og metode som ikke er ny. For de som er gamle i tralten: sjekk gjennom alt det som er gjort av vedtak opp gjennom tida i SK og mål dem opp mot det ettertida har vist. Stort sett er disse

vedtaka på den ene eller andre veien gjort enstemmige. Hvordan dette organet fungerer når det gjelder å utvikle enstemmige standpunkter ser en ikke før en plutselig en dag sitter der i opposisjon.

PU vedtaket som i *praksis* avsetter Oslo-formannen, kan dere lett sjekke sjøl. F.eks. pkt. 1 kan dere bla tilbake i »IO» for januar og se om det var det han skreiv. Legg til at på de fleste punkter der det ser ut som han nærmest har sagt en ting i SK og det motsatte i Oslo, ligger måneder og mange hendelser i mellom. Les til sist paragrafen om fraksjonisme og den om plikten til å kritisere og til å lytte til kritikk og døm sjøl.

3. PU-vedtaket har møtt stor motstand i Oslo. Mange kamerater som er uenige i vedtaket har sagt sin mening, men det store flertallet av disse har enda tru på at PU skal innse feilen sin og gå tilbake på det. Ikke jeg. Såvidt jeg kan forstå måtte en retrett på denne saka bety at iallfall AU tok sin hatt og frakk og gikk av. Og ganske riktig: Fraksjonsteorien er nå videreutvikla dithen at fraksjonell virksomhet nærmest er en viktig årsak til krise i partiet. To fluer i en smekk. Både bli kvitt brysomme kritikere og gi dem skylda for krise i Oslo.

4. På siste SK-møte (jeg var ikke tilstede) har man funnet ut at det er blitt for mange ubesvarte spørsmål for medlemmene når det gjelder saker som demokrati i partiet, sjølstendighet, demokrati under sosialismen o.l. sånn at det blir oppfordra til debatt om dette. Men - samtidig blir det vedtatt kamp mot høyreavvik. Dette dreier seg stort sett om saker som manglende disiplin, ultrademokrati, liberalisme, nedvurdering av ledelsens betydning, kort sagt de tinga som AU ville kalle Lenins partimodell.

Jeg kan levende forestille meg hvordan

den debatten vil foregå, og alle som husker forrige oppgjør med høyre bør også tenke tilbake og invitere til en debatt om hvordan vi skal arbeide framover og hvordan vi skal få mer demokrati osv. med det utgangspunktet at den store faren nå er høyre og ultrademokrati er i sannhet en stor gest til medlemmene.

5. Mange partimedlemmer har virkelig problemer med å få det til å gå i hop med på den ene sida noen og trede misslykka forsøk på å lage sosialisme etter »Lenins partimodell» og erfaringa fra den kritiske Oslo-formannens skjebne i vårt eget parti: og på den andre sida denne partimodellen, med sin fraksjonsparagraf, demokratiske sentralisme osv. som det eneste rette.

Etter min mening er »Lenins partimodell», den som Stalin videreutvikla og SKAU praktiserer, bevist som ubrukelig. Dette skulle faktisk være en av de enkleste historiske erfaringer å trekke. Den fungerer fint så lenge ledelsen er bra, men om ledelsen blir råtten har medlemmene lite eller ingenting de skulle ha sagt. Les gjennom vedtektene på ny med dette for øye, så skal dere se. Tenk samtidig på at det vi har opplevd av saker hos oss i den seinere tida tross alt er blåbær sammenlikna med hva folkene i de »sosialistiske» landa har opplevd pga. diktaturet til en håndfull. Antakelig ville Lenin vært helt enig med meg.

6. Da jeg anser muligheten til at det skal kunne føres en åpen debatt om hva slags modell vi skal ha som svært liten, nå når kampen mot høyreavviket kommer og ledelsen har satt seg fore å forsvare »Lenins partimodell» uansett, finner jeg det ikke riktig lenger å stå som medlem.

Kameratslig hilsen
f.h.v. SK-kamerat. »Reka».

AVSKJED MED EN KAMERAT

Kamerat »Reka», medlem av sentralkomiteen siden 1973, har meldt seg ut av partiet. Han har sendt et brev der han forklarer utmeldinga, og det trykker TJEN FOLKET i dette nummeret.

HVEM ER »REKA» ?

De fleste partimedlemmene kjenner ikke navnet til »Reka», fordi han har jobba med interne saker i partiledelsen. Navnet får være hans privateiendom nå også, for sju års praksis i sentralkomiteen vår er ingen god anbefaling for en arbeidsgiver.

Kamerat »reka» har vært med i ml-bevegelsen siden 60-åra. Jeg har jobba nært sammen med ham i perioder på flere år. Han har jobba hardt og gjort mye nyttig i kampen for å bygge partiet vårt. Sjølsagt har han gjort noen feil og fått kritikk, han som alle andre. Men hovedsaka, nå når han velger å gå ut, er at det er grunn til å takke ham for innsatsen.

HVORFOR GÅR »REKA» UT ?

Når en kamerat går ut etter å ha vært djupt engasjert i ledelsen i mange år så har vi gode grunner til å tenke over årsakene til det.

I utmeldingsbrevet sitt oppgir kamerat »reka» egentlig to hovedårsaker. Den ene er saka med tidligere DS-formann i Oslo. Den andre er uenighet i hele det politiske grunnlaget AKP(m-l) bygger på.

Den grunnleggende av disse to årsakene er den politiske uenigheten med partiet.

Kamerat »Reka» mener at *sjølve leninismen er feil*. Han sier nå sjøl at han mener han politisk står et godt stykke vekk fra AKP(m-l). Det er jeg enig med ham i. For en grunn til at vi har oppretta dette

partiet er at vi mener arbeiderklassen i Norge trenger nettopp et *leninistisk* parti.

Kamerat »Reka» mener at *erfaringene med sosialismen i hovedsak er dårlige*. Han nevner i utmeldingsbrevet arbeidsfolks situasjon under sosialismen som om den er forferdelig. En gang snakker han om erfaringene fra »sosialismen» i 30 land i gåseøyne. Han sier ikke om han mener erfaringene *bare* er dårlige, men det er tydelig at han mener at *mest* er dårlig.

En grundigere argumentasjon for disse standpunktene mangler. Det er også urimelig å kreve det fra et kort utmeldingsbrev, som bærer preg av å være skrivi fort. Det er uklart for meg om kamerat »Reka»s standpunkt er at det *aldri* har vært virkelig sosialisme i verden til nå. Hadde vi møtt hverandre i en diskusjon om disse sakene, ville jeg spurt ham om det, og også om han mener at sosialismen som er bra for arbeiderklassen i det hele tatt er mulig i verden.

Men det som er klart, er at han mener *sosialismens allment negative resultater er en følge av sjølve leninismen*. I brevet gjør han det fullstendig klart at han mener oppbygginga av et parti etter Lenins modell i seg sjøl *må* føre til en »sosialisme» som er dårlig for arbeidsfolk. Han sier at leninismen har slått feil, og føyer til at det ville Lenin også vært enig i.

Kamerat »Reka» er mot Lenins demokratiske sentralisme. Hans hovedgrunn for det er *ikke* at han mener at AKP(m-l) har praktisert den feil. Han mener at *Lenins partimodell dvs. sjølve den demokratiske sentralismen i seg sjøl er feil*. Han mener den gjør demokrati i partiet umulig. Han mener den må føre til undertrykkelse og elendighet for arbeidsfolk dersom et demokratisk-sentralistisk parti får regjeringsmakta.

Det er lett å forstå hvorfor kamerat »Reka» velger å gå ut. Skal han svare ærlig

på spørsmålet: »Trur jeg det politiske grunnlaget AKP(m-l) bygger på er riktig?» - må han svare *nei*. Det finns flere viktige spørsmål en kamerat stiller seg sjøl da. Hva er det egentlig jeg kjemper for? Hva bruker jeg livet mitt til? Er dette verdt innsatsen? Fortsatt forstår jeg hvorfor kamerat »Reka» nå må svare *nei*.

Når kamerat »Reka» går ut akkurat nå, så er det opplagt også viktig at han er uenig med sentralkomiteens flertall i synet på tidligere DS-formann i Oslo. Men hva om denne saka aldri hadde kommet opp? I virkeligheten hadde kamerat »Reka»s uenighet med AKP(m-l)s politikk vært like grunnleggende for det. Ut fra sine meninger må han ønske seg et helt annet slags parti med en helt annen organisasjon og politikk. Han måtte ønske seg et parti som erklærer at leninismen er forfeila. Som forkaster den demokratiske sentralismen. Som forkaster det som skjedde i sovjet etter 1917 og i Kina etter 1949 som i hovedsak dårlig. Jeg veit ikke om kamerat »Reka» i dag trur på organisert arbeid for sosialistisk revolusjon i noen form for parti. Men han gjør det klart at han står i motsetning til AKP(m-l)s politikk. Og han sier at han trur ikke på å slåss for å få AKP(m-l) over til sine standpunkter. Dette er hovedgrunnen til at han går ut.

EN STRØMNING SOM VIL AVVISE MARXISMEN—LENINISMEN

Jeg mener at kamerat »Reka» tar feil. Men jeg trur vi skal ta synspunktene hans alvorlig.

De representerer en tendens som fins i AKP(m-l). Ikke hos et flertall. Men et mindretall av medlemmer har ideer som ligger nær »Reka»s, og dette er med på å prege hele den indre utviklinga av partiet nå.

Ta noen eksempler på spørsmål som kamerater i og utafor partiet stiller. Er sosialismen egentlig verdt å kjempe for?

Er ikke egentlig det borgerlig-demokratiske systemet i Vesten bedre for arbeiderklassen en sosialismen i Maos Kina? Fører sosialismen kanskje alltid til at det utvikler seg et nytt borgerskap fra byråkratiet som tar makta og innfører fascisme? En innsender i »Klassekampen» mener at revolusjon nok var bra for Sovjet og Kina, men at sosial-demokratisk kapitalisme er best for oss i Norge. Det er flere enn kamerat »Reka» som har gått ut av partiet siste året fordi de kom til at marxismen-leninismen-mao Zedongs tenkning er noe tull.

Det er ikke merkelig at sanne ideer oppstår akkurat nå. Partiledelsen har gjort viktige feil. Vi har gjort gjerne beslutninger som har skada partiet. Vi har uttalt oss skråsikkert om saker der det viste seg at vi egentlig mangla kunnskap. Særlig er marxismen-leninismen-mao Zedongs tenkning utsatt for harde angrep internasjonalt. Stikkord: Utviklinga i Kina, Vietnam, Albania. For fem- seks år sida holdt vi fram disse landa som eksempler på riktig, sosialistisk utvikling i motsetning til kontrarevolusjonen i Sovjet og Øst-Europa. Det er flere enn »Reka» som tenker at når alt dette var gærent, så er kanskje hele marxismen-leninismen gærent også.

Vi trenger fri og åpen diskusjon av dette i AKP(m-l). Jeg er ikke redd for resultatene av at folk stiller spørsmål ved det politiske grunnlaget vårt. Enten kan vi forsvare marxismen-leninismen-mao zedongs tenkning, eller så er ikke teorien noe tess. Sjøl er jeg sikker på at den er riktig i hovedsak. Jeg trur flere års diskusjon og studier kan utvikle politikken til AKP(m-l) sånn at vi får et politisk sjølstendig kommunistparti, med ei linje som kan vinne mye større oppslutning blant arbeidsfolk i Norge.

Jeg sier at jeg forstår at kamerat »Reka» valgte å gå ut. Likevel skulle jeg ønske at han hadde *blitt og diskutert*. Vi kunne diskutert hva folk i opprør (feks. i

Afghanistan) kan stille i steden for den demokratiske sentralismen. Vi kunne diskutert godt og dårlig i Kinas revolusjon etter 1949. Vi kunne drøfta AKP(m-l)s erfaringer til nå, negative og positive. For å ta det siste: utviklinga av kampen mot sosialimperialismen og klassekamp-linja i fagforeningene i 70-åra. Vi kunne drøfta mulighetene og formene for en sosialistisk revolusjon i Norge. Osv. Kamerat »Reka» ser mye som har vært feil, mye han er kritisk til. Det ser jeg også, men jeg trekker andre konklusjoner. Hvor gode argumenter har kamerat »Reka», hvo godt fundamentert er hans syn?

Kamerat »Reka» refererte noen av synspunktene sine for meg tidlig i 1980. Men etter det valgte han å gå ut uten å ta kamp for dem i partiet, uten å prøve å overbevise partiflertallet og uten å høre på motargumenter. Det er synd.

Så får vi sørge for at disse sakene blir diskutert i partiet likevel. Det må og skal være lov til å banne i kjerka og stille spørsmål ved hele det politiske grunnlaget til AKP(m-l), sånn som kamerat »Reka» gjør. Samtidig må flertallet i partiet være klar over hva diskusjonene dreier seg om. Vi må kalle en spade for en spade. Det fins ei strømning i partiet som vil avvise grunnleggende prinsipper i marxismen-leninismen. Sentralkomiteens vedtak fra april peker på det og kaller det for høyre. Det blei vedtatt mot en stemme (ex-ds-formannen i Oslo) på et SK-møte som kamerat »Reka» ikke ville være med på. Få dager etterpå kom utmeldingsbrevet hans.

Nå må vi få diskutert disse sakene sånn at vi får hørt argumentene til kamerater med sanne synspunkter før de eventuelt velger å gå ut av partiet. Kanskje kan vi oppnå enhet gjennom diskusjon og løse politiskemotsigelser sånn at de blir stående. Men det krever at vi ikke underslår de politiske motsigelser. Noen kamerater nekter for at dette problemet fins. De vil ha det til at ingen i partiet går mot marxismen-leninismen fra høyre, dette er

bare et påfunn fra sentralkomiteen.

Men nekter vi å innse at det fins høyrestrømninger, så glatter vi over motsigelserne. Høyrestrømningene får utvikle seg i partiet uten at det flertallet som støtter leninismen åpner kjeften. Følgen kan bli at vi mister kamerater, slik vi mista kamerat »Reka».

Høyrestrømninga fins. Den kan ikke reduseres til en mann, som har gått ut og som ærlig står fram med synspunktene sine. Hos en del andre kamerater fins det ideer om å avvise å revidere deler av marxismen-leninismen-mao zedongs tenkning. La oss få fram dette, la oss høre på argumentene deres, la oss drøfte det, demokratisk og uten hysteri. Det er bare sånn vi kan bevare enheten i partiet.

»REKA» OG DEN TIDLIGERE DS-FORMANNEN I OSLO

Oslo DA ba AU om å skaffe mere kadre. Derfor overførte AU kamerat »Reka» til arbeid i Oslo høsten 1979. I noen måneder høsten 1979/våren 1980 samarbeida han nært med daværende DS-formann.

På PU-møtet i februar 1980 blei DS-formannen i Oslo kritisert for fraksjonisme. Kamerat »Reka» var ikke medlem av PU men blei innkalt med talerett fordi han jobba for Oslo DS. På PU møtet var han den eneste som støtta DS-formannen.

På et DS-møte i Oslo trakk DS-formannen seg fra stillinga si. Han og flere andre DS-medlemmer sa de ville overveie om de ville arbeide i DS. Kamerat »Reka» var en av de som sammen med tidligere DS-formann trakk seg helt ut av arbeid for Oslo DS.

Kamerat »Reka» var eneste SK-medlem som støtta eks-DS formannen. Det er klart at det skjerpa hans motsetning til partiet. Så vidt jeg skjønner er det grunnen til at han ikke ville komme på SK-møter, og det bidro til at han gikk ut akkurat nå. Kamerat »Reka» kommer

med skarp kritikk mot *hele* flertallet av SK-medlemmer som han har jobba sammen med i mange år. Anklagene står på trykk her. Jeg skal la dem ligge.

Men en enkelt sak vil jeg likevel gi et kort svar på. Det gjelder kritikken av demokratiet i partiet. Han hevder at det ikke fins skikkelig demokrati. Men han sier sjøl at den skarpe kritikken til kamerat Henry Brann kom inn i diskusjonsorganet i Oslo under politiske endringer. Det Be måtte ta ut var noen grove personlige grovheter. Kamerat »Reka» blei sjøl innkalt til PU-møtet som kritiserte daværende DS-formann i Oslo. Han blei oppfordra til å skrive ned sin kritikk av PU-flertallet sånn at den kunne sendes ut til alle SK-medlemmer. Kamerat eks-DS formannen er medlem av beretningskomiteen i Sentralkomiteen, valgt inn av samme PU-møte som kritiserte ham. Hvis han vil, blir hans synspunkter om perioden sendt ut til hele partiet. I Oslo fører han fram sin kritikk av partiledelsen til alle medlemmer som er interessert. PU slo fast at han er ansatt i partiet så lenge han vil med eneste oppgave å polemisere for sitt syn og føre fram sin kritikk av partiledelsen. Jeg lurar på hvilket annet parti som gjør noe sånt? Når kamerat »Reka» bryter med partiet blir ikke det skjult for medlemmene. Hans grunner blir lagt fram for alle i partiet.

Medlemmene i AKP(m-l) får kjennskap til all kritikken av partiledelsen. Det er de som skal bestemme. Dette er demokrati.

ENHET MED »REKA» DER DET ER MULIG

Kamerat »Reka» har meldt seg ut. Politisk er han så uenig med AKP(m-l) at han ikke ville bli stående. Noen av kommentarene hans handler om det.

Kamerat »REKA» er i dag ikke lengre marxist-leninist. Dette er ikke mitt påfunn, han forkaster marxismen-leninismen og sier det sjøl. Altså er det en politisk motsetning mellom AKP(m-l) og et tidligere sentralkomite-medlem.

Men jeg mener at kamerat »Reka» er ingen reaksjonær, ingen fiende av oss. Han sier han vil ha et vennskaplig forhold til partiet. Han kan være bitter på AKP(m-l), kanskje særskilt på noen av oss i ledelsen. Men han støtter ikke Bresnjev og sosial-imperialismen. Han er ikke blitt tilhenger av Kraaby, Nordli og klasse-samarbeid. Han mener vi tar feil, vi mener han tar feil. Men han er ingen motstander av arbeiderklassen. Jeg er mot å blåse opp motsigelsene med kameraten ved å kalle ham fiende. Jeg mener det er riktig å søke enhet og samarbeid med kamerat »Reka» i saker der vi fortsatt er enige. Jeg venter på om Sovjet angriper Norge finner vi kamerat »Reka» på riktig side. Han er politisk uenig med oss, men han har mange bra egenskaper. Jeg rekna han som min venn før og det gjør jeg fortsatt. Han har sagt adjø til partiet. Vi får ikke utelukke at vi kan treffes igjen.

Tron Ø

MELDING FRA REDAKSJONEN

I dette nummer av TF er sidetallet redusert fordi nytt forslag til beretning fra SK blir sendt ut samtidig. Distribusjonsmåten setter begrensning på hvor mye som kan sendes ut i partiet.

Derfor er dette nummeret redigert stramt og med den hensikt å gi mest mulig materiale til den diskusjonen som nå starter i hele partiet og TF. Det betyr at en del innlegg som er kommet inn ikke

kommer med og noen må stå over til neste nummer. Både RV-debatten og kvinne-debatten må stå over dette nummeret.

I de kommende nummrene vil bladet fortsatt bli redigert sånn at alle syn slipper til og vi oppfordrer debattantene til å skrive korte innlegg og med utgangspunkt i det materialet til diskusjon som nå foreligger.

MISTILLITSFORSLAG TIL AU BEHANDLA PÅ SK-MØTE

På et møte i Politisk Utvalg i februar 1980 framsatte en kamerat i SK følgende forslag:

MISTILLITSFORSLAG

jeg har, som også tidligere framlagt, ikke tillit til SKAU.

sign.»

Kameraten er identisk med daværende formann i Distriktsstyret i Oslo, som PU-møtet kritiserte for fraksjonisme.

PU vedtok enstemmig å oversende mistillitsforslaget til førstkomende SK-møte til behandling.

På innkallinga til SK-møtet blei kameratens mistillitsforslag satt på dagsorden, Kameraten blei oppsøkt og bedt om å forberede ei innledning til punktet.

På SK-møtets første dag stilte kameraten forslag om å utsette behandlingen av forslaget. På spørsmål om dette uttrykte at han hadde tillit til AU i SK svarte kameraten nei. SK avviste utsettelsesforslaget mot 1 stemme. Deretter erklærte kameraten at han trakk forslaget. Det blei reist forslag om at forslaget likevel måtte behandles. Det blei vedtatt mot 1 stemme.

Deretter innleda kameraten for mistillitsforslaget og en kamerat fra AU innleda mot. Det blei enstemmig vedtatt at kameraten som hadde stilt mistillits-

forslaget skulle få ordet når han ville og med ubegrensa taletid, og at strek skulle settes etter avtale med han. I debatten hadde alle SK-medlemmer ordet flere ganger.

Voteringa viste en avholdende til mistillitsforslaget, resten mot, ingen for.

Etter voteringa spurte dirigenten om noen hadde kritikk av behandlingsmåten eller gjennomføringa av debatten. Ingen hadde slik kritikk. Deretter blei følgende vedtatt enstemmig uten avholdende stemmer:

»Behandlingsmåten av (kameratens) mistillitsforslag i SKs plenum har vært tilfredsstillende.»

SK vedtok så enstemmig, uten noen avholdende stemmer, at behandlingen av mistillitsforslaget skulle offentliggjøres i partiet.

VEDTAK FRA SK:

SK anser det som godt gjort at kamerat tidligere DS-formann i Oslo har drevet fraksjonell virksomhet. På grunnlag av dette støtter SK at PU i februar kritiserte tidligere DS-formann i Oslo for fraksjonisme.

Vedtatt mot 1 stemme.

KOMMENTAR TIL SK-VEDTAKET OM PROBLEMER

I PARTIARBEIDET - Av Pål S (UTDRAG).

For første gang på mange år går SK ut med et syn på hvilken fare som er den største, høyre eller «venstre». SK sier som sitt syn at høyreavvik er hovedfaren. Dette trenger utdyping:

a) betyr det at det ikke har vært noen «venstre»fare? Nei, SK mener at det er grunnlag for å oppsummere viktige «venstre»feil i partiets arbeid i landsmøte-

perioden, og kommer til å bruke mye av sitt neste plenumsmøte for å gå inn på slike feil i detalj, slik at «venstre»avviket kan sammenfattes i den neste utgaven av beretninga. Når SK sier at det er høyre som er hovedfaren nå, så er det ut fra ei vurdering av situasjonen i partiet nå.

b) betyr dette at det ikke fortsatt kan

eksistere »venstre»-feil ? Nei. Slike feil finnes, og SK har ikke tenkt å unnlate å kritisere slike feil. En av grunnene til at det fortsatt finnes »venstre»-feil er at problemet med »venstre»-feil aldri ble helhetlig oppsummert da vi begynte å gjøre opp med slike feil.

c) Betyr dette at SK har sagt noe om årsaken til høyrefeila ? Nei. På SK-møtet blei det argumentert for at nettopp det manglende oppgjøret med »venstre»-feila har skapt et gunstig klima for ei gradvis utvikling av høyrefeil. Når SK tar opp problemet med høyrefeil, er det ikke noe forsøk på å skyve ansvaret nedover.

d) SK peker på høyreavvik i forhold til marxismen-leninismen. Dette er en internasjonal tendens og den finnes i vårt parti. Når f.eks. eks-formannen i Oslo DS fremmer det synet på SK om at vi kanskje bør stryke Stalin blant de kommunistiske klassikerne og at det har vært brukt for mye vold i tidligere revolusjoner, så er dette etter min mening en del av et sånt høyreavvik. Andre kamerater stiller spørsmålstegn ved om det er nødvendig med et leninistisk parti.

e) Programdebatten viser til nå at det finnes en strømning i partiet for å utvane begrepet proletariatets diktatur så mye som mulig. Hvor omfattende dette synet er er det ikke mulig å si foreløpig, men det er i det minste ikke noen hovedstrømning.

f) Dette betyr ikke at SK mener det er høyreavvik å reise diskusjon om hvordan sosialismen skal se ut i Norge eller å ta opp negative lærdommer fra sosialistiske land. Det SK mener er at vi må bruke marxismen-leninismen som redskap for å undersøke disse viktige teoretiske problemene, og ikke vakle på de grunnleggende prinsippene.

g) Når SK-vedtaket tar opp tendensen til å ikke ville kjempe mot Sovjets aggresjon i kvinnebevegelsen, forvrenger den tidligere DS-formannen det dithen at SK retter et angrep mot kvinnekaderen. Det er ikke tilfelle. Det er ulike oppfatninger blant kvinnekaderen om dette spørsmålet og 8.mars viser to motsatte strømninger i forhold til Afghanistan-parolen. Det SK gjør er å støtte den ene strømninga, som vi mener er riktig. Når det gjelder de kameratene som mener at det er feil å reise Afghanistan-parolen i kvinnebevegelsen så står ikke SK på eks-DS-formannens standpunkt med å si at de »bør gå ut av partiet». Vi mener disse kameratene tar feil, men vi er innstilt på å diskutere med dem og høre argumentene deres.

h) Punktet om allianser med DNA dreier seg ikke om det store flertallet av Samorg-demonstrasjoner der vi deltar, men utelukkende om et mindre antall der vi mener at det er gitt for store konsekvenser.

i) Debatten om partimodellen er i gang. I denne debatten mener SK det er ført fram høyrestandpunkter og at hovedfaren går i høyreretning. Det betyr ikke at SK mener at det er høyre å gå inn for større lokal sjølstendighet eller å gå inn for høy prioritering av dagskampen. SK går sjøl inn for begge deler, men vil altså advare mot å slå over i høyrefeil, slik noen kamerater har gjort.

j) I vedtektsdebatten har noen kamerater foreslått å avskaffe den demokratiske sentralismen og innføre fraksjonsfrihet i partiet. Andre forslag går i samme retning, men ikke så langt. Om disse forslaga vant fram ville de utvilsomt bety å likvidere partiet som et kommunistisk parti. Dette betyr ikke at vi skal unnlate å ta en diskusjon om praktiseringa av den demokratiske sentralismen. Det er fullt

mulig å gjøre praktiseringa av den demokratiske sentralismen bedre uten å slå over i høyreavvik.

k) Når SK har pekt påhøyrefaren i partiet, betyr ikke det at SK eller SKAU ikke har gjort høyrefeil. SK og SKAU må her sjølsagt gå gjennom sitt eget arbeid.

TIL SLUTT

Jeg vil stort sett ikke kommentere eks-DS-formannens polemikk mot SK-vedtaket, i dette nr. Sjøl påsto han på SK-møtet at det fantes *svært* mye høyre i det faglige arbeidet uten å dokumentere det. Jeg ser at han heller ikke nå har forsøkt å bevise en sann påstand. Ellers skal jeg innskrenke meg til å kommentere »tese 2». Kameraten feilsiterer min TF-artikkel. Jeg sa følgende: »Jeg ser for meg muligheten av at vi kan stå ovenfor en lengre fredelig periode der revolusjonen ikke står på dagsorden.» Jeg sa at det var en *mulighet*. Ikke at det var sikkert eller sannsynlig. Den andre muligheten, nemlig en krig, er blitt langt mer akutt siden da, men at det skulle finnes en tredje mulighet, med store revolusjonære kamper i løpet av de nærmeste åra, vil jeg nekte for. Når en drøfter valgtaktikken i åra framover er en jo nødt til å ta utgangspunkt i en situasjon der det *blir* valg. Vi kan fortsatt ikke si nøyaktig når krigen bryter ut.

Jeg mener at Carters aksjon kunne utløst krigen, og at verden er på randen av krig, men under helt spesielle forhold kan

det fortsatt gå en god del år, og i så fall må vi ha en taktikk for en lengre fredelig periode. ...

Kameraten kritiserer at vi har prioritert sikkerhet og beredskap for lavt. Sannheten er at dette arbeidet er prioritert høyt, men fordi partiet mangler erfaring har vi gått langsomt fram. Jeg skulle også gjerne sett større resultater men skulle vi ha prioritert det høyere måtte vi ha prioritert noe annet *ned*. Jeg går ut fra at kameraten har klare standpunkter til hva vi skulle ha prioritert ned, siden han er så skråsikker.

Av alle ting prøver kameraten å gjøre seg til talsmann for kritikken av partiets kvinnearbeid. Men det er ikke alle som veit at den samme kameraten i fjor mente at vi prioriterte kvinnearbeidet for *høyt* og gikk aktivt inn for å rasere store deler av det kvinnearbeidet vi faktisk driver. Det var bare pga. motstanden fra SKAU og fra jentene sjøl at han mislyktes i å trekke mange nøkkelkader ut av arbeidet med Kvinnefronten. Det foreligger ingen sjølkritikk fra han for dette forsøket på å lamme vår innsats i Kvinnefronten, derfor virker det ikke særlig oppriktig når kameraten plutselig er blitt en varm talsmann for å verne om Kvinnefrontens sjølstendighet.

Til slutt må jeg føye til at tolkninga av SK-vedtaket står for min regning, og det er godt mulig ikke SK ville uttrykt seg akkurat slik jeg har gjort.

På oppdrag frå SKAU,
Pål S

KRISEANALYSA TIL SK

- Kommentar fra forhenværende DS-formann i Oslo.

Partiledelsen har nå for første gang lagt fram sin politiske analyse av partikrisa. De har og en analyse av hvordan krisa skal overvinnes. Diskusjonen om krisa har

pågått svært lenge i partiet., min første skriftlige polemikk om saka er nå over et år gammel. Sjøl om den kom i seineste laget, er det bra at vi nå har fått SKs

analyse. Jeg oppfordrer kameratene til å studere den nøye, og gi sine kommentarer. Det vil sette nødvendig fart i diskusjonen. Jeg vil derfor bruke all min spalteplass til å kommentere SKs kriseanalyse, og ber derfor om unnskyldning for at annen kritikk av meg foreløpig ikke blir besvart.

MANGLER VED ANALYSA

Jeg har noen almenne invendninger som kan avhjelpes/besvares av SKAU. Jeg stiller derfor noen spørsmål:

- *Dere virker ensidige.* Finnes det noen »venstre»-feil i partiet? Har de evt. hatt betydning for krisa? Ser dere på noen områder vakling mellom høyre og »venstre»-feil? Veit dere av noen »linje»-feil i deres eget arbeid? Er de evt. av høyre eller »venstre»-type?

- *Dere virker udialektiske.* »indre forhold»,? Sentralkomiteen? SKAU? Medlemmene? Hvor stort er avviket? Enda større enn det forrige?

- *Dere er lite konkrete og presise.* Dere sier: »Det blir gjort fraksjonelle feil». Dere sier også: »Mye av årsaken til det (at AU ikke har jobba med planene) er at AU ikke har kunnet konsentrere seg om disse viktige oppgavene på grunn av alvorlige problemer skapt av fraksjonering i Oslo-distriktet». note x). Videre står det: »Det er nødvendig å fordømme fraksjonisme» og »SK understreker samtidig at ledelsen ikke kan tillate noen former for fraksjonisme.» Jeg spør: Finns det landsomfattende fraksjoner? Fraksjoner bare i Oslo? Hvordan skal evt. vedtektenes bestemmelse om behandling av fraksjonelle håndheves?

- Dere forteller at »mange kamerater» i kvinnebevegelsen er mot å bekjempe Sovjets invasjon i Afghanistan innen kvinnebevegelsen. Hvor mange parti-

kamerater gjelder dette? De fleste av partimedlemmene i KF? Våre folk i KFs landsledelse? Om kamerater i dagens situasjon er mot å slåss mot Sovjet i kvinnebevegelsen, mener jeg de bør gå ut av partiet. Derfor er det viktig at dere er presise i beskrivelsen av denne gruppa.

Dette var noen spontane spørsmål. Det er bra med svar i den vanlige »halen» på artikkelen.

BEMERKNINGER TIL DE NYE HØYRETESENE

Jeg oppfatter de programmatisk punktene som en finner i avsnitt 2 som de nye høyretesene. Jeg har ikke tid til mer enn summariske kommentarer: Tese 1: »Det finns høyreavvik i holdninga til marxismen-leninismen- mao Zedongs tenkning, der det reises kritikk mot grunnleggende marxist-leninistiske prinsipper. - Det finns høyreavvik i holdninga til den proletariske revolusjonen og proletarietets diktatur.»

Jeg støtter denne tese med noen forbehold. Jeg mener det ikke nødvendigvis bør være avvik å kritisere det vi *trur* er »grunnleggende marxist-leninistiske prinsipper». En viktig del av motsigelsene er jo nettopp å skille mellom »grunnleggende prinsipper» og andre mer eller mindre lure ideer. Skal vi finne ut av dette må vi ha en diskusjon. Om en av partene i utgangspunktet stempler motstanderne som »avvikere», går denne diskusjonen dårlig. - Spesielt når den ene parten heter »Sentralkomiteen».

Et annet forbehold er at jeg mener høyreavvik er sauset sammen med en haug »venstre»-avvik. Jeg skal hjelpe SK med litt konkretisering av feila fra SKAU-kameratenes arbeid. Fritt valgte eksempler fra program-diskusjonen:

- Om grønt gras legger seg på jernbanelinja under krig, skal de skytes (»venstre»)

- Programmet »glemmer» at kvinner er dobbelt undertrykte (høyre)

- Programmet går inn for fagforeningsnøytralitet (høyre)
- Partiet gir illusjoner om parlamentarismen (høyre)

SKAU's programarbeid mener jeg faktisk mest er »høyre». Men de kompenserer godt for det med »venstre» på andre felt. Skal det absolutt markeres kurs, må den vel kalles vakling mellom høyre og »venstre».

Jeg mener det er alvorlig at marxismen-leninismen-mao Zedongs tenkning er lite brukt i hele partiet, SK inkludert, de siste par åra. For eks. mener jeg det hadde hjulpet SKAU i deres vurdering av de ytre og indre forholdas rolle i forbindelse med partikrisa, om de hadde studert »Om motsigelsen».

Tese 2: »Det finns høyreavvik i synet på sosialimperialismen og de pro-sovjetiske revisjonistene i Norge. - Det er et utbredt syn blandt mange kamerater som arbeider i kvinnebevegelsen at det er feilaktig å kjempe mot Sovjets invasjon i Afghanistan i kvinnebevegelsen.»

Her savner jeg dokumentasjon. Jeg husker partiformannens spekulasjoner i TF om muligheten for en lang, fredelig periode. Det var like før invasjonen i Afghanistan. Jeg mener også at vi i ledelsen sikkert har prioritert sikkerhet og beredskap for lavt. Dette har også vært en undervurdering av Sovjet.

Fordømmelsen av »mange kamerater i kvinnebevegelsen» holder ikke. Som DS-formann har jeg jobba en del sammen med disse kameratene. Jeg mener at beskyldningen om ei sann sabotasje av kampen mot Sovjet er gal. Det kan godt hende det er gjort feil i taktikken, men den overfornevnte anklagen mener jeg er uberettiga og ukameratslig, og bør derfor snarest trekkes tilbake.

Et annet avvik i denne forbindelse er derimot reist av kaderen i KF: At vi i partiledelsen i lang tid har hatt liten respekt for deres arbeid, krenka KFs

sjølstendighet. Fremma/stilt oss likegyldig til kvinneundertrykkinga i partiet. At SK og SKAU de to siste åra har gjort lite med kvinnekampen. Denne kritikken er i liten grad besvart. Jeg tror den kan lære oss mer om partikrisa enn SKs angrep på kvinnekaderen.

Tese 3: » Det fins høyreavvik i fht. allianser med DNA, bl.a. i enkelte tilfelle i samband med 1.mai i form av for store politiske konsesjoner.» Jeg mener dette er ei snever vurdering av vår allianse/frontpolitikk. Ser vi mer helhetlig på situasjonen vil vi finne sekterske linjer og firkanta taktikk. Sånne »venstre»-avvik har lenge hjulpet forsøk på å isolere oss, de har svekka vår slagkraft, særlig i det anti-imperialistiske arbeidet. Overslag når vi prøver å korrigere disse linjene, ser jeg som naturlig. Jeg mener faktisk også at SKAU har vært med på dette. Disse nye høyrelinjene vil jeg selvsagt være med på å slåss mot. KKs omtale av politi og ungdom på T-banen er eksempel som virkelig gjør meg sint.

Tilsvarende er jeg uenig i enkelte opplegg for samarbeide 1.mai. Jeg mener også vi noen plasser har gitt for mye politisk for samarbeid med Samorg. Men også dette har SKAU lagt en del av grunnlaget for. Linjene de har sendt ut for sånt samarbeid 1.mai er lite konsekvente. Derfor irriterer det meg at SK lanserer denne kritikken uten å si noe om seg sjøl og AU.

Tese 4: »Det finns høyreavvik i synet på partiet og partimodellen, som bl.a. undervurderer sentral, kommunistisk propaganda og dagsavis, og som overvurderer den reint økonomiske kampens politiske betydning.» Her setter SK saken på huet. Skal dette »avviket» korrigeres med å svekke den allerede ynkelige prioriteringa av dagskampen? I så fall bør dere stryke sjølkritikken deres for manglende faglig arbeid og lage teoretisk begrunnelse for en ny partimodell etter mønsteret »hode

uten kropp». Den strategiske politiske kampen og dagskampen er gjensidig avhengig av hverandre. Jeg mener at det til enhver tid må være samsvar mellom storleken på »sentral, kommunistisk propaganda og dagsavis» og resten av arbeidet og organisasjonen vår. Forøvrig ser jeg en annen kilde til økonomistiske feil. Det er at SKAU overlater hele den faglige kampen til faglig utvalg. Dette vil nødvendigvis splitte den faglige kaderen og deres arbeid fra hele den strategiske kampen. Det svekker båndet til andre kampområder/andre deler av organisasjonen. Faglig Utvalg kan ikke lastes for dette. Her er det SKAUs prioritering som avgjør.

Tese 5: »Det finns høyreavvik i synet på den demokratiske sentralismen, som vil avskaffe direktiver og sentral ledelse av diskusjoner i partiet og vil tillate fraksjonisme.» Jeg har ikke møtt dette synspunktet i partiet. Jeg går ut i fra at dere fortegner ønsket om et sterkere demokrati, bedre mulighet for å jobbe sjølstendig, og ønsket om en skikkelig ledelse av partiet. Jeg mener dere stiller dette for enkelt. Utgangspunktet er den demokratiske sentralismen slik den fungerer nå. Den har mangler. Sentralismen er for svak. Både ved at det ikke ledes og ved at folk ikke følger direktivene de får. Demokratiet svekkes ved at kritikk oppover ikke blir hørt eller blir undertrykt. Jeg mener det er gjensidig avhengighet mellom sentral ledelse og lokal sjølstendighet. Mellom demokratiske retter og sentral autoritet. Derfor er SKs kritikk ensidig når den bare forsvare sentralisme og direktiver.

Jeg ønsker også å forsvare sentralismen, men ser et styrka demokrati som en absolutt forutsetning. - Rotet som oppsto da den nye RV-organisasjonen ble lansert uten behandling på noe plan i partiet, er et godt eksempel på ekstrem og skadelig »sentralisme». Slike metoder gir anarki i organisasjonen.

Tese 6: »Det finns høyreavvik i synet på kommunistene sjøl, som vil erstatte hardt og oppofrende arbeid med liberalisme.» Er mange partimedlemmer »revolusjonære stuegrisen»? Ør n påsto det i Morgenbladet. Jeg håpet han hadde liten støtte for dette i partiet. Dessverre har han delvis fått medhold, sjøl om SKs oppfatning er forsiktigere formulert. Sjøl ser jeg imidlertid utrolig mye hardt og oppofrende arbeid i partiet. På tross av svikt i tilliten oppover, manglende hjelp og veiledning, gjerne planer og direktiv.

Noen arbeider mindre fordi de er utslitt. Noen fordi de ikke greier oppgavene de er gitt. Noen fordi de er uenige i linjene de skal jobbe etter. Andre gjør mindre fordi de er fly forbanna på alle overordna organ. Disse tingene kan kritiseres. Men en løser ikke disse problemene med merkelappen »liberalisme».

Etter mitt kjennskap til organisasjonen som DS-formann, mener jeg denne såkalte høyrelinja i synet på kommunistene, spiller en svært underordnet rolle. Derimot mener jeg at både jeg og andre ledende kamerater ofte har krevd for mye, sånn at både enkeltkamerater og partienheter har knekt. Jeg mener vi trenger en granskning av kaderpolitikken vår. Jeg kjenner og har ansvar for knekking av helse, ekteskap og økonomi som følge av rovdrift på partimedlem. Kall gjerne dette et høyreavvik, men likestill det ikke med liberalisme.

ØNSKER SK Å SPLITTE PARTIET?

Jeg tror ikke det. Men skulle jeg laga et SK-vedtak for å splitte ville det sett likedan ut. Jeg legger spesiell vekt på to trekk ved kriseanalyse: For det første setter den hatter, stempel og avvikermerkelapp på en lang serie standpunkt. Dette blandes sammen med stadige utfall mot fraksjonering. Stadige påpekninger av at det finnes riktige og gale kritikker og framgangsmåter. At det må skilles mellom

forskjellige slags motsigelser, uten å konkretisere skillelinjene. - For det andre blir anklagene i tesene stilt svært alment. Det overlates mye til den enkelttestolkning å avgjøre hvem og hva som egentlig kritiseres. Det kan være nyttig i en makt-kamp, men det svekker mulighetene for å enes på rette linjer. Jeg tror tesenes ulne form vil irritere mange. De fleste som har motsigelser til SKAU vil tro SKAU angriper dem. Og dette til tross for at dere understreker at dette gjelder mindretalls-strømninger i partiet.

Slik jeg kjenner Oslo, for eks. fra de siste formannskonferansene, tror jeg at storparten av medlemmene her i byen vil være uenig med analysen deres. Men jeg mener den antagonistiske formen er svært uheldig. Skjerpes diskusjonen ytterligere, er vi over i parodien på en politisk debatt.

Jeg rår dere til å legge fram ei ny analyse. Den bør være mer avdempet, konkret og saklig. Dere bør si mer om historia, demokratiet og jobbinga til oss som sitter i SK,

Eks. DS-formann i Oslo.

Note: x)

Den refererte setninga i SKs uttalelse er i den trykte utgaven (se mai-nr av TF) endra til: «...på grunn av alvorlige problemer i Oslo-partiet.» Grunnen til dette er at kritikken av ex-DS-formann for fraksjonelle arbeidsmetoder på dette tidspunkt ikke var kjent for partimedlemmene på landsplan. Setninga ville derfor også virke nok så uforståelig for medlemmene utafor Oslo, dersom den sto uten forklaring. SKAU har her villet vente men å gjøre kritikken av ex-DS-formannen kjent for landspartiet, med sikte på at han gis anledning til å svare på kritikken i samme nr. av TF.

Red.

HVA KAMPEN GJELDER

- Av Pål S'

Til å begynne med vil en partikamp som oftest være ganske forvirrende og uvoersiktig. Diskusjonene kan lett dreie seg om hvem som sa hva hvor og når. Men etterhvert trer de store spørsmåla klarere fram og kampen viser seg å dreie seg om prinsipper. Sånn er det også med den partikampen som er under oppseiling i AKP(m-l). I løpet av debatten vil medlemmene bli nødt til å ta stilling til en del helt grunnleggende spørsmål som har betydning for AKP(m-l)s framtid.

1) Gjelder marxismen-leninismen?

En kamerat i SK har meldt seg ut av partiet, fordi han mener at den leninistiske partimodellen har vist seg udugelig gjennom over 30 forsøk på å skape »sosialismen» (hans anførseltegn). En annen kamerat i SK (eks-formannen i Oslo DS) mener at hele partiets politikk må revideres og at vi må omvurdere Stalin og eventuelt fjerne han som klassiker. Dermed er det reist spørsmålsteget ved partiets grunnlag. Dersom en kom fram til at leninismen ikke lenger er gyldig, er det heller ingen grunn til å opprettholde et parti som vårt. Jeg mener at på tross av feil som er gjort av kommunistiske partier og sosialistiske land og på tross av feil vi sjøl har gjort, så har marxismen-leninismen—Mao Tsetungs tenkning bevist sin holdbarhet i alle grunnleggende spørsmål. Dette spørsmålet må partiet ta stilling til.

2) Skal vi ha demokratisk sentralisme eller fraksjonsfrihet?

Det er foreslått at vi skal ha fraksjonsfrihet i partiet, og det er foreslått ulike grader av liberalisering av fraksjons-

paragrafen. Om forslaget fører fram vil det uvergelig føre til flere sentra, til oppløsning av partidisciplinen og til sjunde og sist til oppløsning av partiet. Ikke noe partimedlem kan stille seg likegyldig til hvordan dette spørsmålet blir løst.

3) Skal den økonomiske kampen prioriteres over den politiske kampen og propagandaen?

Det er foreslått at vi skal prioritere ned 1.mai og 8.mars. Det er foreslått at vi skal trappe ned propagandaen og nedlegge Klassekampen som dagsavis. Det er foreslått at vi skal trappe ned det sentrale apparatet. Alle disse forslaga peker i retning av å prioritere den lokale økonomiske kampen over den politiske kampen og til å redusere AKP(m-l) fra et landsomfattende politisk parti til en føderasjon av lokale fagforenings- og borettslagsfraksjoner.

Det har vært ei tid da vi prioriterte den økonomiske kampen for lavt. Men i stedet for å få til en allsidig og balansert behandling av både økonomisk og politisk kamp, finnes det nå ei strømning for å snu forholdet oppned. Dette representerer et økonomisk avvik i partiet, som uten tvil vil sette partiet årevis tilbake dersom det lykkes i å få overtaket. Jeg mener dette økonomistiske avviket også omfatter en innbitt motvilje mot å utnytte valgkamp og parlamentarisk kamp til fordel for arbeiderklassen.

4) Skal vi slåss mot Sovjet i massebevegelsen?

I 1980 har mange lokalavdelinger av AKP(m-l) deltatt i demonstrasjoner med internasjonale paroler som ligger nær opp til bresjnevismen. Paroler som «Alle fremmede tropper ut av Afghanistan» bygger på Sovjets framstilling av forholda i Afghanistan med såkalt innblanding «fra

kinesiske, pakistanske og amerikanske styrker». 8.mars deltok vi i en rekke demonstrasjoner der den internasjonale delen var sterkt prega av «NKP»s innflytelse. Partiets kvinnekader er delt på dette spørsmålet og et mindretall av disse kameratene går inn for at Kvinnefronten skal slutte å gå imot Sovjet og noen få har også uttalt at det ville være gunstig om tilhengere av okkupasjonen av Afghanistan ble valgt inn i KFs ledelse, for å «få en dialog».

Dette skjer i en situasjon der Sovjet utøver et voldsomt press mot folkene i Vest-Europa for å gjøre dem mjuke. Skal partiet bøye seg for dette presset eller skal vi stå imot? Partikampen vil avgjøre det.

5. Parti og front.

Skal partiet forsøke å ta ledelsen i massebevegelsen og i frontsammenheng, eller er det «utidig» innblanding at partimedlemmer opptre enhetlig og arbeider for å vinne masseorganisasjoner for partiets politikk?

Vi har utvilsomt gjort feil på dette området, men betyr disse feila at vi skal revidere vårt grunnleggende mål? Kamerater har uttalt at det må bli slutt på at «partiene inkludert AKP(m-l) blander seg inn i kvinnebevegelsen». Andre kamerater har uttalt at de føler seg bundet av et vedtak i en frontorganisasjon uansett hva partiet skulle vedta.

6. Høyrefare eller ikke?

SK har sammenfatta kritikken av de tendensene jeg har nevnt her og pekt på at de utgjør en alvorlig høyrefare. På noen punkter går høyretendensene mye lenger enn de feila som partiet tok avstand fra i 1975. Likevel er det kamerater som mener at det ikke finnes noen høyrefare. Dette er også et stort spørsmål som partiet må ta stilling til.

7. En marxist-leninistisk ledelse?

Noen få kamerater har gitt uttrykk for at de mener partiledelsen må styrtes. Dette er noe ganske annet enn å ha kritikk av ledelsen. Vi i ledelsen har gjort feil og bør kritiseres for det. Jeg har mye kritikk av arbeidet vårt, men jeg mener likevel at kameratene i ledelsen er marxist-leninister. De som går inn for å styrte ledelsen går sjølsagt inn for å erstatte denne ledelsens politikk med en annen politikk. Det er logisk at de som vil nedlegge Klassekampen også vil styrte ledelsen, for de får ikke den nåværende ledelsen til å gjøre noe sånt. Det er logisk at de som vil avskaffe den demokratiske sentralismen og innføre fraksjonsfrihet, vil styrte en ledelse som vil opprettholde

den demokratiske sentralismen. Det er logisk at de som vil trappe ned kampen mot Sovjet vil styrte partiledelsen, for de får ikke den nåværende partiledelsen til å gjennomføre ei sånn nedtrapping.

Det var også denne partiledelsen som gjennomførte oppgjøret med den albanske revisjonismen og som gikk i spissen for å korrigere partiets militærpolitikk. Dette er også spørsmål det har stått strid om. Spørsmålet om ledelsen er derfor ikke i hovedsak et personspørsmål, det er et politisk spørsmål, et spørsmål om kampen mellom ulike politiske linjer. Denne kampen må også partiet ta stilling til.

□

UTEN REGLER DØR PARTIET

- Av Pål S

I vinter var det politiske utvalget i SK (PU) nødt til å vedta en kritikk av den daværende formannen i Oslo DS for fraksjonisme. Det er gjort greie for sjølve vedtaket i en annen artikkel. Vedtaket utløste en kamp om den demokratiske sentralismen i Oslo-partiet og en del kamerater har krevd at PU skal trekke vedtaket sitt tilbake. Dersom PU trakk sitt vedtak tilbake ville vi få fullstendig uholdbare forhold i partiet med fraksjonsvesen og oppløsning av sentralismen. Den nødvendige resultatet av ei slik oppløsning ville bli partisplittelse. Den forhen-værende DS-formannen i Oslo har praktisert arbeidsmetoder som bryter klart med de reglene partilandsmøtet har vedtatt.

STEMME FOR - HANDLE MOT

I spørsmålet om Klassekampen var han ifjor høst for å nedlegge avisa, »fordi den krever for mye krefter». På møtet i PU fremma han ikke noe sånt forslag, men

gikk sterkt mot at det skulle fattes noe endelig vedtak på grunn av at materialet var for spinkelt. PU samla seg om å kreve nøyaktige undersøkelser av en rekke forhold før SK skulle fatte endelig vedtak om KKs framtid. I mellomtida gikk kameraten tilbake til Oslo DS og var med på å vedta ei anbefaling til SK om å legge ned avisa, på tross av at DS-møtet satt med vesentlig dårligere materiale enn det PU hadde. DS blei ikke informert om PUs plan for undersøkelser.

Dersom partiet godtar en slik arbeidsmåte vil alle ledende organ oppdage at det ikke spiller noen rolle om de fatter vedtak om hva som skal gjøres. Det enkelte styremedlemmet vil likevel gjøre hva han eller hun finner for godt. Vi vil få flere sentra. Et styre som er demokratisk valgt til å sette partiets politikk ut i livet vil bli handlingslamme, fordi ingen føler seg forplikta til å følge styrevedtak. Styrene vil også få ubehagelige overraskelser, fordi når det passer seg slik vil et styremedlem stemme sammen med flertallet på møtet

og deretter gjøre det stikk motsatte i praksis.

En tilsvarende handlemåte fikk vi i samband med utkastet til beretning fra SK og utkastet til prinsipp-program. På SK-møtet var kameraten med på at beretninga skulle sendes ut som SKs utkast til beretning, og han sa seg til og med svært tilfreds med at vi hadde fått vedtatt en definisjon av partikrisa som han var enig i. Han hadde bare ubetydelige merknader til beretninga. Da det trykte heftet (på lyserødt papir) med forslag til prinsipp-program lå på bordet, vedtok SK enstemmig at vi var «tilfreds med retninga i dokumentet» og la det til grunn for landsmotediskusjonene.

Noen måneder etterpå rykker kameraten ut i Oslo-partiets organ på lederplass og sier at «overfladisk oppsummering i beretningsutkastet» og det svære «omfang-et av prinsippprogrammet» er to av flere saker som er en »trussel mot enheten i partiet og mot bra ting i den nåværende partilinja».

La oss si at et fagforeningsstyre hadde vedtatt enstemmig et forhandlingsmandat til forhandlingsutvalget. Sett at ett av de styremedlemmene som hadde gitt forhandlingsutvalget dette mandatet så rykka ut blant medlemmene og fortalte dem at forhandlingsmandatet » er en trussel mot enheten» i foreninga. Ville ikke det vært en alvorlig splittende handling? Ikke noe fagforeningsstyre ville kunnet godta en slik framgangsmåte. Dette er en form for dobbeltspill og er helt utålelig om en skal få en organisasjon til å fungere.

For den tidligere DS-formannen blir det ekstra skjerpende at han var hemmelig SK-medlem. Han kunne altså framstille seg som om han ikke hadde noe ansvar for SKs vedtak og skyve SKs kollektive ansvar over på et fåtall eksterne kamerater. Dette er misbruk av tillit.

MINDRETALLET OG FLERTALLET

Oslo DS vedtok at en artikkel var skrevet på en så ukameratslig form at den ikke kunne trykkes. Kameraten som hadde skrevet den skulle informeres om det og forklares hvorfor han måtte omarbeide den. Eks-formannen i DS stemte mot vedtaket, men kom altså i mindretall. På det møtet som skulle forklare DS sitt vedtak overfor kameraten, stilte DS-formannen og polemiserte mot vedtaket. Han mener at dette var hans fulle rett. Dette blir forsvart med at mindretallets plikt til å bøye seg, gjelder bare utad og ikke innad.

Hva om vi innførte ei slik tolkning av vedtektene? Sett at partiets forhandlere 1.mai innstilte på at vi skulle godta en tvilsom parole og at et flertall i DS avviste det. Så skulle altså mindretallet i DS ha rett til å ta kontakt med forhandlingsdelegasjonen og mobilisere dem mot vedtaket i DS. På dette grunnlaget skulle vi få et handlekraftig parti? Det er klart at mindretallet kan ha rett og flertallet kan ta feil, men skal ordet demokrati ha noen mening, så må flertallets syn kunne gjennomføres og mindretallet må bøye seg for det.

I den indre partidebatten blir eks-DS-formannen forsvart med argumentet om at dersom PUs tolkning av vedtektene er riktig, så vil ikke et mindretall i avdelingsstyret kunne reise sitt syn på avdelingsmøte. Dette er en misforståelse. Avdelingsstyret er valgt av avdelingsmøtet og står til ansvar overfor det, akkurat som SK er valgt av landsmøtet. Men SK er ikke valgt av et DS. DS er ikke valgt av et enkeltmedlem. Derfor har mindretallet i avdelingsstyret rett til å reise saka på medlemssmøtet. Men et mindretall i DS har ingen slik automatisk rett til å gå ut i partiet og motarbeide flertallet.

FRAKSJONISME BETYR OPPLØSNING

I vedtektsdebatten foran landsmotet er det kommet forslag om å fjerne eller uthule fraksjonsparagrafen. Den forhen-
værende DS formannen i Oslo har også
erklært at han er motstander av den
nåværende fraksjonsparagrafen.

Den mest ekstreme formen av denne
linja ville bety at partiet blei løst opp i
flere stridende partier, med sin egen
politikk, sine egne forbindelseslinjer og
sin egen fraksjonsdisiplin. Flertallets rett
til å styre partiet ville bli undergravd av
mindretallsfraksjonenes sabotasje. Ikke
noe er mer falsk enn når fraksjonsfriheten
fremmes i demokratiets navn. For hva er
demokratisk i at et mindretall gjennom
fraksjonsvesen kan hindre flertallets linje
å bli satt ut i livet?

Motstanderne av fraksjonsparagrafen
forsvarer »retten» til å opprette egne
forbindelser på kryss og tvers i partiet.
Dette gir for det første særskilte rettigheter
til dem som har muligheten for å drive
sånt arbeid, mens de som følger vanlige
partikanaler blir spilt ut over sidelinja.
Dessuten gjør det partiet til alle infiltratorers
paradis. Dersom det er tillatt å ta
greie på hvilke partimedlemmer som sitter
hvor og opprette forbindelser på tvers, vil
sjølsagt etterretnings-organisasjoner be-
nytte seg av det. Resultatet blir at partiet
kan ruller opp på et øyeblikk.

Om PU gikk tilbake på kritikken av
fraksjonisme vil de landsmøtevedtatte
vedtektene være satt til side. Om eks-
DS-formannen ikke skal kritiseres for
brudd på fraksjonparagrafen vil det sjøl-
sagt bli tillatt for enhver å bryte den.
Nettopp fordi det er uenighet i partiet må
vi være nøye med å følge reglene. Det er
dem som regulerer hvordan partiet skal
løse motsigelser. Uten slike regler ville vi
helt sikkert gå i oppløsning.

Pål

HVA DREIER PARTIDISKUSJONEN/ KAMPEN SEG OM ?

I TF og FFP (Oslo) blir stridsspørsmål
reist hultet til bultet, alt fra økonomikrise
til militærspørsmål, fra prioritering av
faglig arbeid til valgkampen - bare for å
nevne litt.

Så åpner SK for en partidiskusjon som
åpner på vid vegg for nesten alle motsigel-
ser i partiet - og det er for tiden ikke så
få. For all del - la alle snakke ut. Men det
finnes en *hovedmotsigelse*. Å lede betyr
bl.a. å gripe den og samle diskusjonen om
å løse den.

Etter min mening er det avgjørende
problemet i partiet nå *mistilliten som
eksisterer og problemene med den demo-
kratiske sentralismen*. Det kan være så
viktig det bare vil å redde Klassekampen
som dagsavis. Får vi en omfattende
partisplittelse så klarer vi det ikke. Det
kan være så preserende det bare vil å
styrke det faglige arbeidet. Vi klarer det
ikke hvis et stort antall partimedlemmer
blir passive og/eller går ut. Det hjelper
ikke å lage bedre planer hvis ingen vil
følge dem.

FORSLAG:

*Gjør partidiskusjonene til en diskusjon
om hvordan den demokratiske sentralis-
men fungerer i partiet og mistilliten som
eksisterer.*

TO SYN PÅ DEMOKRATISK SENTRALISME

DS-formannen på PU-møte vinteren
-79: »Svakt demokrati er en trussel mot
enheten i partiet».

SKAU har ikke lansert noe like klart
syn det jeg har funnet, men jeg oppfatter
dem slik:

»Ultrademokratiske tendenser og oppløsning av sentralismen er en trussel mot partiet. (Se »Forhold som virkelig skader partiet nå - s.55 FFP april av Finn S. og de konkrete tiltakene SKAU har gjort).

FORSLAG TIL LEDELSE AV PARTIDISKUSJONEN

For å løse hovedsaken og konsentrere diskusjonen om den foreslår jeg at DS-formannen og SKAU skriver hver sin

artikkel hvor de begrunner disse synspunktene som *hovedmateriale* for diskusjonen. Det vil gjøre diskusjonen klarere og lettere for partimedlemmene å ta stilling. (Hvem som sa hva når og hvem som har gått bak ryggen på hvem er jo interessant nok- men det kan bli litt forvirrende i lengden.).

Menig.

SKARPT LYS PÅ SK!

I Oslo foregår det for tiden en svært viktig debatt som setter skarpt lys på SK. Sammen med avdelinga mi har jeg vært med på å lage vedtak om vårt syn på denne diskusjonen. Hvilke saker vi oppfatter som viktigst og hvilken stilling vi tar til de spørsmåla. Det vedtaket blir sendt inn på annen måte og følgelig skal jeg bare ta opp ei side ved partidebatten som ikke dette vedtaket berører.

Hensikten med dette innlegget er følgende:

Jeg ønsker at kamerater som har jobba i utvalg leda av SK skal sende inn innlegg til diskusjonsavisene som summerer opp kritikk de har av SKs ledelse for dette arbeidet.

Jeg mener dette kan gjøres uten at en røper sikkerhetsmessige viktige saker eller gjør annen skade for partiet.

Argumentasjonen for dette standpunktet går kort ut på at det gir et godt materiale til å vurdere SKs arbeid. Partiet trenger mer fakta på bordet enn det beretninga gir. Jeg sjøl har liten tillit til SKs linje for ledelse av partiet, i følge diskusjonen bl.a. i Oslopartiets blad deler jeg dette med andre, og noen flere oppsummeringer av den typen jeg nevner vil kunne avkrefte eller bekrefte dette.

Noe av bakgrunnen for min manglende tillit til SK er følgende:

Faglig Olaf og Tor M. legger fram skarp kritikk av hvordan Faglig Utvalg (FU) er blitt behandla av SK og de har lagt fram en god del kritikk av den programatiske linja for faglig arbeidet slik den bl.a. kommer til uttrykk i Utkast til prinsipp-program.

På initiativ fra SK, så langt jeg skjønnte det, blei alt som het bransjeorganisering i Oslo rasert for noen få år siden. Resultatet var flere års organisatorisk ørkenvandring og kaos og i disse dager prøver en å bygge opp det som den gang blei rivi ned. I disse dager blir en Oslo DS-formann, som faktisk har talt SK midt i mot, til forskjell fra tidligere DS-formenn, anklaga for fraksjonisme på et svært tynt grunnlag.

Pål St. sier i sin polemikk mot Henry B. (HB) at det sentrale apparatet er for lite, bl.a. greier de ikke å opprette kvinneutvalg. Følgelig finnes det ikke noen partiledelse på dette viktige kampfeltet og mitt spørsmål blir her bl.a. om ikke akkurat dette er noe SK kan skyldes seg sjøl for. Jeg husker fra noen år tilbake at nettopp de ledende kvinnekadrene blei tilkjent skylda for problemene på dette feltet som åpenbart like mye var SKs og partiets ansvar.

For få år siden blei det slått på stortromma for opptrapping av partiets

idrettsarbeid utfra den strategiske betydninga idretten har, og utfra den store massebevegelsen som idretten er i dag. Det fantes et utvalg for dette arbeidet og jeg veit det blei sammenkalt en stor konferanse om dette i partiet for noen år siden som skulle diskutere program osv. I dag har partiet helt sikkert flere aktive idrettsfolk og trimmere enn den gang. Men hvor er ledelsen av dette arbeidet? Hvor er programmet og utvalget? Er SK ansvarlig for kollapsen også på dette feltet eller er det kanskje de udugelige kameratene i utvalgets skyld?

I tillegg til disse sakene, som nettopp begrunner hvorfor få fram utvalgenes kritikk, så vil jeg nevne SKs motvilje mot sjølkritikk (internbladene det siste halvåret). Stilen med avsporing og dogmatisme (Kjøret mot H.B. og DS. formannen i Oslo-bladet, feb. og mars), som grunner for min manglende tillit til SK og hvorfor jeg vil ha fram materiale om linja deres for å lede partiet. De sakene jeg har nevnt berører tross alt sentrale deler av partilinja. SK må stille seg i spissen for denne kritikken. Ta talerens ord i beste mening.

Per.

LANDSMØTET BØR UTSETTE BEHANDLINGA AV ARBEIDSPROGRAMMET

Det er starta et viktig arbeid med å lage et nytt arbeidsprogram for AKP(m-l). Det er vel ingen tvil om at dette var på høy tid. De mange årene uten arbeidsprogram har vært med på å utvikle de venstrefeil som har plaget partiet over lengere tid, og har også betydning for den usikkerheten om dagskampen som viser seg i det siste årets vakling til høyre.

Forslaget som er lagt fram ser ut til å være et bra grunnlag. Partiet bør derfor satse det som er nødvendig for å endelig få et godt arbeidsprogram.

Men er det mulig - og gunstig - å gjennomføre dette arbeidet i den korte perioden som gjenstår før det 3. landsmøtet?

I denne perioden har partiet prinsippprogram, vedtekter og beretning å diskutere. I tillegg kommer den uformelige og stadig større partikamp-diskusjonen som nå tar mer og mer plass. Andre ting å gjøre er det jo også. Lønnsoppgjøret er ikke slutt. En høyst nødvendig diskusjon om krigsforberedelser er startet, men får vel knappe kår nå. Det er sommerleir og sommerferie.

Arbeidsprogramm-forslaget er ganske

omfattende, bl.a. inneholder det svært mange detaljerte forslag. Intet lag klarer å behandle dette forslaget på et enkelt møte. Mitt inntrykk er at denne diskusjonen også blir prioritert lavt i de fleste laga.

Jeg mener derfor at det riktige nå er at landsmøtet vedtar å utsette behandlinga av arbeidsprogrammet.

Forslaget er lagt ut til diskusjon i partiet, og det vil derfor ikke være riktig om Sentralkomiteen nå på eget initiativ utsetter behandlinga. Jeg ønsker heller ikke å hindre de diskusjonene av forslaget som står igjen. Jo mer som kommer inn av forslag og kritikk, jo bedre. Men landsmøtet selv bør, dersom det vurderer at diskusjonen ikke er kommet langt nok, utsette vedtaket.

Utsettelsen bør i så fall være kort, f.eks. til en landskonferanse i 1981. Vi bør ikke få noen ny fire-årsperiode uten arbeidsprogram.

Dersom diskusjonen fram til landsmøtet går vesentlig bedre enn jeg nå tror, bør landsmøtet vedta arbeidsprogrammet.

Rolf.